

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HATÁROZATAI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HIVATALOS LAPJA

TARTALOM

3081/2014. (IV. 1.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	440
3082/2014. (IV. 1.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	443
3083/2014. (IV. 1.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	446
3084/2014. (IV. 1.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	449
3085/2014. (IV. 1.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	451
3086/2014. (IV. 1.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	453
3087/2014. (IV. 1.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	455
3088/2014. (IV. 1.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	457
3089/2014. (IV. 1.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	459
3090/2014. (IV. 1.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	463
3091/2014. (IV. 1.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	467
3092/2014. (IV. 1.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	470
3093/2014. (IV. 1.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	472
1/2014. (III. 31.) elnöki utasítás	egyesbírók kijelöléséről	474

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG TANÁCSAINAK A MAGYAR KÖZLÖNYBEN KÖZZÉ NEM TETT HATÁROZATAI ÉS VÉGZÉSEI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3081/2014. (IV. 1.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kvk.IV.37.360/2014/2. számú végzése ellen benyújtott alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó Nyíregyháza Megyei Jogú Város Önkormányzata (levelezési cím: Nyíregyháza, 4400, Kossuth tér 1.) a képviselőjében eljáró Dr. Kovács Ferenc polgármester útján 2014. március 24-én alkotmányjogi panaszt nyújtott be a Kúriánál az Alkotmánybírósághoz címezve az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (Abtv.) 27. §-a, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (Ve.) 233. § (1) bekezdése alapján, melyben a Kúria Kvk.IV.37.360/2014/2. számú, 2014. március 21. napján kelt végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését indítványozta.
- [2] 2. Az ügy előzményéhez tartozik, hogy egy magánszemély beadványozó kifogást nyújtott be a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei 1. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottsághoz (OEVB), melyben előadta, hogy Nyíregyháza Megyei Jogú Város Önkormányzata 2014. februárjában olyan plakátkampányba kezdett, mely megjelenésében és időzítésével a Fidesz jelöltjeinek kampányát erősíti, ezért az sérti a Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjait, a választási eljárás alapelveit. Az OEVB a 46/2014. (III. 11.) számú határozatával a kifogást elutasította, mivel az indítványozó egyrészt nem indokolta meg, hogy az általa sérelmezett plakátokkal az önkormányzat miben sértette meg a Ve. indítványban hivatkozott alapelveit; továbbá az OEVB megjegyezte, hogy nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely valamely szint vagy színvilág használatát bizonyos személyek részére kizárólagossá tenne, vagy kizárna másokat annak használatából. A fellebbezés alapján eljáró Nemzeti Választási Bizottság (NVB) a 803/2014. számú határozatában az OEVB határozatát annak helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.
- [3] 3. A Magyar Szocialista Párt, az Együtt – a Korszakváltók pártja, a Demokratikus Koalíció, a Párbeszéd Magyarorszáért, a Magyar Liberális Párt kérelmezők a Nemzeti Választási Bizottság határozata ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtottak be a Kúriához, amelyben kérték a határozat megváltoztatását és a kifogás elutasítását, mivel állításuk szerint a kihelyezett önkormányzati óriásplakátok sértik a Ve. esélyegyenlőségre és jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlásra vonatkozó alapelvét, mivel kampány időszakban a városnak a jellemzően narancssárga színvilágú megjelenítésben történő önreklámozása alkalmas lehet a választói akarat befolyásolására. A Kúria a Kvk.IV.37.360/2014/2. számú végzéssel – az OEVB határozatára kiterjedően – megváltoztatta a Nemzeti Választási Bizottság (NVB) 803/2014. számú határozatát, és megállapította, hogy a jelöltek és a jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőség alapelvét sértik a Nyíregyháza Megyei Jogú Város Önkormányzatának eredményeit népszerűsítő azon plakátok, melyeket az országgyűlési képviselők választásán induló jelölt kampányplakátja mellett, illetve azzal vizuálisan érintkezve, az ügyben kifogásolt módon helyeztek ki. A Kúria egyidejűleg Nyíregyháza Megyei Jogú Város Önkormányzatát eltiltotta a további jogsértéstől.

- [4] 3. Az indítványozó állítása szerint a Kúria döntésével megsértette a tisztességes hatósági eljárás követelményét előíró alaptörvényi rendelkezést [XXIV. cikk (1) bekezdés], a továbbá a bírósághoz forduláshoz való és tisztességes eljáráshoz való; valamint a jogorvoslathoz való jogát [XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés], ezen túlmenően az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésének (az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelező mivoltára vonatkozó szabály), valamint a 28. cikkének (a bíróságok általi jogértelmezés szabálya) sérelmére hivatkozott.
- [5] Az indítványozó szerint a tisztességes eljárás sérelme egyrészt abban áll, hogy a Kúriának a felülvizsgálati kérelmet érdemi vizsgálat nélkül el kellett volna utasítani, mert azt nem az ügyben érintett személy nyújtotta be, mivel a választási bizottságok előtti eljárások egy magánszemély indítványozó indítványára kerültek lefolytatásra, míg a Kúria előtt a jelöltek esélyegyenlőségével összefüggő ügyben nem ezen magánszemély volt az indítványozó, hanem – a kifogásolt plakátkampány révén a felülvizsgálati indítvány állítása szerint előnyhöz jutott – jelölttel versengő más, további jelölő szervezetek. További érvként állítása szerint az is sérti a tisztességes eljárást, hogy sem az OEVB és NVB által lefolytatott, sem a felülvizsgálati eljárásban nem vonták be Nyíregyháza Megyei Jogú Város Önkormányzatát „ellenérdekű félként” az eljárásba, nem biztosítottak részére nyilatkozattételi lehetőséget, nem volt lehetősége saját álláspontjának előterjesztésére. Továbbá, állítása szerint az OEVB és NVB előtti eljárás alapjául szolgáló indítvány a plakátok fizikai közelségét illetően nem tartalmazott kellő érveket, míg Kúria előtti – más kérelmezőtől származó – indítvány ezek tekintetében a Ve. esélyegyenlőségre és jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlásra vonatkozó alapelvei sérelmét állító, plakátok közelségét, megjelenését illető érveket hozott fel.
- [6] Az indítványozó kérte az Alkotmánybíróságot, hogy a panaszban meghatározott indoklás alapján a Kúria tárgybeli határozatának Alaptörvénybe ütközését állapítsa meg és semmisítse meg.
- [7] 4. A Ve. 233. § (1) bekezdése szerint az e törvény alapján, a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés közlésétől számított három napon belül nyújtható be. A (2) bekezdés kimondja, hogy az Alkotmánybíróság az e törvény alapján, a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panaszról az Abtv. 56. §-a szerint a beérkezésétől számított három munkanapon belül, a befogadott alkotmányjogi panaszról további három munkanapon belül dönt. A jelen ügyben az alkotmányjogi panasz az NVB határozata ellen benyújtott felülvizsgálati kérelem elbírálásáról szóló végzést támadja.
- [8] 5. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A (2) bekezdés alapján a tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, ezek között a 26–27. § szerinti érintettséget, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. A (3) bekezdés úgy szól, hogy a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [9] Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [10] 6. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság tartalmi feltételeinek nem felel meg, az Alaptörvénynek a panaszban felhívott szabályaival összefüggően az indítvány olyan alkotmányjogi kérdést, amely a panasz befogadását eredményezhetné, nem vet fel.
- [11] 6.1. Az indítványozó nemcsak alapvető jogok, hanem az Alaptörvény más szabályai sérelmére is hivatkozott az alkotmányjogi panaszban: az Alaptörvény R) cikke (2) bekezdésére, valamint a 28. cikkre; amely tekintetben az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az alkotmányjogi panasz vizsgálatának e körben nem lehet helye, mivel azt csak az Alaptörvényben biztosított jogra lehetne támasztani.
- [12] 6.2. Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) bekezdése sérelmére való hivatkozásával kapcsolatban az Alkotmánybíróság utal arra, hogy a 3010/2014. (II. 11.) AB végzésben megállapította, hogy a Kúria hatásköre az NVB határozata törvényességének felülvizsgálatára az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdés b) pontján, és nem az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) bekezdésén alapul {3010/2014. (II. 11.) AB végzés, Indoklás [23]}.

- [13] 6.3. Az indítványozó kifogásolta, hogy az önkormányzatot ellenérdekű félként nem vonták be hivatalból az eljárásba, nem biztosítottak részére nyilatkozattételi lehetőséget, mely által saját álláspontját előterjeszthette volna. Az Alkotmánybíróság a 1162/D/2010. AB határozatban a választási jogorvoslati rendszer tekintetében már tett megállapításokat a nemperes eljárás keretében, tárgyalás tartása nélküli döntésekre vonatkozóan, melyek a kontradiktórius eljárásokhoz képest specifikus szabályokat hordoznak. Az Alkotmánybíróság a hivatkozott határozatában megállapította, hogy „[a] nemperes eljárás egyszerűsített eljárás, melyre éppen a tárgyalás hiánya miatt nem vonatkozhatnak ugyanazon alkotmányos garanciák, mint a rendes peres eljárásokra, [...] A nemperes eljárás egyszerűbb és rugalmasabb eljárást biztosít olyan ügyekben, amely ügyek megítélése egyszerű és az ügy gyors elbírálásához nyomós érdek fűződik. A jogalkotó feladatát képezi annak meghatározása, hogy milyen típusú ügyekben tartja alkalmazhatónak a peren kívüli eljárást, valamint, hogy az adott nemperes eljárásban milyen további szabályokat rendel alkalmazni.” (ABH 2011, 2204, 2207–2208.) A Ve. nemperes eljárás alkalmazását írja elő a választási jogorvoslati rendszer bírósági felülvizsgálata szakaszára, ahol nincs jogszabályi előírás ellenérdekű felek meghallgatására [ellenérdekű fél meghallgatására csupán a tényállás megállapítása kapcsán a 43. § (3) bekezdésében a választási bizottság eljárásában szerepel, oly módon, hogy ha a kérelmező kifejezett kérésére szóbeli nyilatkozattételi lehetőséget kap, akkor kell az ellenérdekű fél számára is lehetővé kell tenni a nyilatkozattételt]. A nemperes eljárás specifikumai kapcsán alkotmányjogi panaszban a meghallgatás, nyilvános tárgyalás, stb., hivatalból történő tartásának elmaradására való hivatkozásról az Alkotmánybíróság 2014. március 24-én kelt, 3075/2014. (III. 26.) AB végzése is megerősítette, hogy ez a hiány a Ve. szerinti eljárással összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vet fel (Indokolás [21]). A választási jogorvoslatokra megállapított rövid határidők – amelyekről az Alkotmánybíróság a 24/1999. (VI. 30.) AB határozatban (ABH 1999, 237, 243.) és az 59/2003. (XI. 26.) AB határozatban (ABH 2003, 607.) fejtette ki álláspontját – az NVB határozat bírósági felülvizsgálata során szükségessé teszik a bíróság mérlegelését az egyes eljárási cselekmények hivatalból történő alkalmazásának lehetőségéről.
- [14] 6.4. Az indítványozó jogorvoslattal összefüggő joga sérelmére történő hivatkozása tekintetében megállapítható, hogy a Ve. 221. § (1) bekezdése értelmében fellebbezést a központi névjegyzékben szereplő választópolgár, jelölt, jelölő szervezet, továbbá az ügyben érintett természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet nyújthat be; a 222. § (1) bekezdése szerint az ügyben érintett természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet bírósági felülvizsgálatai kérelemmel élhet. A kifogásban az önkormányzat eredményeit népszerűsítő plakátok képezik az ügy vizsgálati tárgyát; és az indítványban levezetett okfejtésével szemben – mely egy az eljárásban részes felekre szűkített érvelést tartalmaz az érintettség elemzésében – a hatályos szabályozás értelmében nem kifejezetten az eljárásban részes felek, hanem az érintettek élhetnek jogorvoslattal az OEVB illetve NVB döntéssel szemben. A kifogásolt választási bizottsági döntések is tartalmaztak az ügyben érintettek általi jogorvoslati lehetőségre történő kioktatást, melytől ennek alapján elvileg az indítványozó sem volt elzárva.
- [15] 6.5. Az érintettség kérdésében a Kúria által érintettnek tartott, nyilvántartásba vett jelölő szervezetek érintettségével összefüggő aggályokat tartalmazó érvelést is előterjesztett az indítványozó. A Ve. a jogorvoslati szabályai között az adott ügyben való érintettség fogalmát nem határozza meg, az érintettség fogalom használatával az eljárásban részes felekhez képest más résztvevői körre utal – mely elvi síkon lehet többek között akár akinek jogát, jogos érdekét, jogi helyzetét az ügy érinti –, ezt azonban mindig az adott ügyben, esetről esetre a jogorvoslati kérelmet elbíráló szerv, jelen esetben a Kúria dönt el.
- [16] Az Alkotmánybíróságnak a Kúria olyan törvényértelmezésének felülvizsgálatára nincs lehetősége, mely alkotmányjogi kérdést egyúttal nem vet fel.
- [17] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság tartózkodik attól, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon [elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; ezt követően megerősítette: 3065/2012 (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [5]; 3391/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [25]; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]]. A 3037/2014. (III. 13.) AB határozat [29]–[30] bekezdése szerint alkotmányjogi panasz értelmét, és az Alkotmánybíróság feladatát értenék félre, ha az Alkotmánybíróság – hasonlóan egy rendes bírósági felülvizsgálata fórumhoz – a bírósági döntések korlátlan felülvizsgálatát végezné pusztán amiatt, mert egy téves döntés érintheti a sérelmet szenvedett fél jogait. Mindezeknek megfelelően az Abtv. 27. §-a úgy

rendelkezik, hogy alkotmányjogi panasszal az egyedi ügyben érintett személy, vagy szervezet akkor fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti. A bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz során az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is kizárólag az Alaptörvényben elismert jogokat oltalmazza {erről lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}.

- [18] A Ve. 255. §-a értelmében a fellebbezésben és a felülvizsgálati eljárásban új tények és bizonyítékok hozhatók fel. Az indítványban hivatkozott azon érvelés, miszerint a plakátok fizikai közelségét illető szempontokat az eljárás mely szakaszaiban, azaz az OEVB, illetve NVB, vagy a Kúria eljárása során hozták fel az indítványozók, alkotmányjogi szempontból értékelhető kérdést nem vet fel.
- [19] Az indítványozó beadványa alapján megállapítható, hogy a panaszban megjelölt aggályok a Kúria döntése érdemét érintően nem tartalmaznak kifejezetten olyan érvelést, amely alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatát megalapozzák.
- [20] 7. A fentiekre figyelemmel nem lehet megállapítani, hogy a jelen esetben az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-a szerinti feltételeknek megfelel.
- [21] Az Alkotmánybíróság ezért az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, az Abtv. 56. § (3) bekezdése alkalmazásával az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2014. március 27.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/631/2014.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3082/2014. (IV. 1.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kvk.IV.37.359/2014/2. számú végzése ellen benyújtott alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó 2014. március 24-én alkotmányjogi panaszt nyújtott be a Kúriánál az Alkotmánybírósághoz címezve az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. §-a, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (Ve.) 233. § (1) bekezdése alapján, melyben a Kúria Kvk.IV.37.359/2014/2. számú, 2014. március 21. napján kelt végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését indítványozta.
- [2] 2. Az ügy előzményéhez tartozik, hogy egy magánszemély beadványozó kifogást nyújtott be a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei 1. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottsághoz (OEVB), melyben előadta, hogy a Nyíregyházi Napló című időszaki kiadvány 2014. március 7-i számának 2., 4., 5., és 11. oldalán közzétett, az indítványozó által politikai hirdetéseknek minősített, az országgyűlési képviselők választásán indult jelölttel kapcsolatos, valamint Nyíregyháza önkormányzatának eredményeit népszerűsítő cikkek a választási eljárás alapelveit sértik.

- [3] Az impresszum szerint a Nyíregyházi Napló Nyíregyháza Megyei Jogú Város kiadványa.
- [4] Az OEVB a 45/2014. (III. 11.) számú határozatával a kifogást elutasította, mivel az indítványozó nem bizonyította a Ve. 146. § b) pontjában meghatározott politikai hirdetés fogalmi elemeinek megvalósulását. A fellebbezés alapján eljáró Nemzeti Választási Bizottság (NVB) a 799/2014. számú határozatában az OEVB határozatát helyben hagyta.
- [5] A Magyar Szocialista Párt, az Együtt – a Korszakváltók pártja, a Demokratikus Koalíció, a Párbeszéd Magyarországért, a Magyar Liberális Párt kérelmezők a Nemzeti Választási Bizottság határozata ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtottak be a Kúriához, amelyben kérték a határozat megváltoztatását és a kifogás elutasítását, mivel állításuk szerint a kifogásolt újságcikkek sértik a Ve. esélyegyenlőségre vonatkozó alapelvét, mivel tartalmuk, színvonaluk és a közlések célja alapján alkalmasak lehetnek egy országgyűlési képviselő-jelölt előnyére a választói akarat befolyásolására. A Kúria a Kvk.IV.37.359/2014/2. számú végzéssel – az OEVB határozatára kiterjedően – megváltoztatta a Nemzeti Választási Bizottság (NVB) 799/2014. számú határozatát, és megállapította, hogy bár a kifogásolt tartalmak nem minősíthetők politikai hirdetésnek; de a jelöltek és a jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőség alapelvét bár nem önmagukban, de összességében sértik.
- [6] 3. Az indítványozó állítása szerint a Kúria döntésével megsértette a tisztességes hatósági eljárás követelményét előíró alaptörvényi rendelkezést [XXIV. cikk (1) bekezdés], továbbá a bírósághoz forduláshoz való és tisztességes eljáráshoz való; valamint a jogorvoslathoz való jogát [XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés], ezen túlmenően az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésének (az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelező mivoltára vonatkozó szabály), valamint a 28. cikkének (a bíróságok általi jogértelmezés szabálya) sérelmére hivatkozott.
- [7] Az indítványozó szerint a tisztességes eljárás sérelme egyrészt abban áll, hogy a Kúriának a felülvizsgálati kérelmet érdemi vizsgálat nélkül el kellett volna utasítani, mert azt nem az ügyben érintett személy nyújtotta be, mivel a választási bizottságok előtti eljárások egy magánszemély indítványozó indítványára kerültek lefolytatásra, míg a Kúria előtt a jelöltek esélyegyenlőségével összefüggő ügyben nem ezen magánszemély volt az indítványozó, hanem a kifogásolt tartalmakban bemutatott jelölttel versengő más, további jelölteket jelölő szervezetek. További érvként az indítványozó állítása szerint az is sérti a tisztességes eljárást, hogy sem az OEVB és NVB által lefolytatott, sem a felülvizsgálati eljárásban nem vonták be a lapkiadó Kft.-t „ellenérdekű félként” az eljárásba, nem biztosítottak részére nyilatkozattételi lehetőséget, nem volt lehetősége saját álláspontjának előterjesztésére.
- [8] Az indítványozó kérte az Alkotmánybíróságot, hogy a panaszban meghatározott indoklás alapján a Kúria tárgyi határozatának Alaptörvénybe ütközését állapítsa meg és semmisítse meg.
- [9] 4. A Ve. 233. § (1) bekezdése szerint az e törvény alapján, a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés közlésétől számított három napon belül nyújtható be. A (2) bekezdés kimondja, hogy az Alkotmánybíróság az e törvény alapján, a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panaszról az Abtv. 56. §-a szerint a beérkezésétől számított három munkanapon belül, a befogadott alkotmányjogi panaszról további három munkanapon belül dönt. A jelen ügyben az alkotmányjogi panasz az NVB határozata ellen benyújtott felülvizsgálati kérelem elbírálásáról szóló végzést támadja.
- [10] 5. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A (2) bekezdés alapján a tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, ezek között a 26–27. § szerinti érintettséget, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. A (3) bekezdés úgy szól, hogy a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [11] 6. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság tartalmi feltételeinek nem felel meg, az Alaptörvénynek a panaszban felhívott szabályaival összefüggően az indítvány olyan alkotmányjogi kérdést, amely a panasz befogadását eredményezhetné, nem vet fel.

- [12] 6.1. Az indítványozó nemcsak alapvető jogok, hanem az Alaptörvény más szabályai sérelmére is hivatkozott az alkotmányjogi panaszban: az Alaptörvény R) cikke (2) bekezdésére, valamint a 28. cikkre; amely tekintetben az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az alkotmányjogi panasz vizsgálatának e körben nem lehet helye, mivel azt csak az Alaptörvényben biztosított jogra lehetne támasztani.
- [13] 6.2. Az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) bekezdése sérelmére való hivatkozásával kapcsolatban az Alkotmánybíróság utal arra, hogy a 3010/2014. (II. 11.) AB végzésben megállapította, hogy a Kúria hatásköre az NVB határozata törvényességének felülvizsgálatára az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdés b) pontján, és nem az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) bekezdésén alapul {3010/2014. (II. 11.) AB végzés, Indokolás [23]}.
- [14] 6.3. Az indítványozó kifogásolta, hogy őt, mint lapkiadó Kft-t ellenérdekű félként nem vonták be hivatalból az eljárásba, nem biztosítottak részére nyilatkozattételi lehetőséget, mely által saját álláspontját előterjeszthette volna. Az Alkotmánybíróság a 1162/D/2010. AB határozatban a választási jogorvoslati rendszer tekintetében már tett megállapításokat a nemperes eljárás keretében, tárgyalás tartása nélküli döntésekre vonatkozóan, melyek a kontradiktórius eljárásokhoz képest specifikus szabályokat hordoznak. Az Alkotmánybíróság a hivatkozott határozatában megállapította, hogy „[a] nemperes eljárás egyszerűsített eljárás, melyre éppen a tárgyalás hiánya miatt nem vonatkozhatnak ugyanazon alkotmányos garanciák, mint a rendes peres eljárásokra, [...] A nemperes eljárás egyszerűbb és rugalmasabb eljárást biztosít olyan ügyekben, amely ügyek megítélése egyszerű és az ügy gyors elbírálásához nyomós érdekek fűződnek. A jogalkotó feladatát képezi annak meghatározása, hogy milyen típusú ügyekben tartja alkalmazhatónak a peren kívüli eljárást, valamint, hogy az adott nemperes eljárásban milyen további szabályokat rendel alkalmazni.” (ABH 2011, 2204, 2207–2208.) A Ve. nemperes eljárás alkalmazását írja elő a választási jogorvoslati rendszer bírósági felülvizsgálata szakaszára, ahol nincs jogszabályi előírás ellenérdekű felek meghallgatására [ellenérdekű fél meghallgatására csupán a tényállás megállapítása kapcsán a 43. § (3) bekezdésében a választási bizottság eljárásában szerepel, oly módon, hogy ha a kérelmező kifejezett kérésére szóbeli nyilatkozattételi lehetőséget kap, akkor kell az ellenérdekű fél számára is lehetővé kell tenni a nyilatkozattételt]. A nemperes eljárás specifikumai kapcsán alkotmányjogi panaszban a meghallgatás, nyilvános tárgyalás, stb., hivatalból történő tartásának elmaradására való hivatkozással az Alkotmánybíróság 3075/2014. (III. 26.) AB végzése is megerősítette, hogy ez a hiány a Ve. szerinti eljárással összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vet fel (Indokolás [21]). A választási jogorvoslatokra megállapított rövid határidők – amelyekről az Alkotmánybíróság a 24/1999. (VI. 30.) AB határozatban (ABH 1999, 237, 243.) és az 59/2003. (XI. 26.) AB határozatban (ABH 2003, 607.) fejtette ki álláspontját – az NVB-határozat bírósági felülvizsgálata során szükségessé teszik a bíróság mérlegelését az egyes eljárási cselekmények hivatalból történő alkalmazásának lehetőségéről.
- [15] 6.4. Az indítványozó jogorvoslattal összefüggő joga sérelmére történő hivatkozása tekintetében megállapítható, hogy a Ve. 221. § (1) bekezdése értelmében fellebbezést a központi névjegyzékben szereplő választópolgár, jelölt, jelölő szervezet, továbbá az ügyben érintett természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet nyújthat be; a 222. § (1) bekezdése szerint az ügyben érintett természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet bírósági felülvizsgálata kérelemmel élhet. A kifogásban az indítványozó által kiadott sajtótermék tartalma képezi az ügy vizsgálati tárgyát; és az indítványban levezetett okfejtésével szemben – mely egy, az eljárásban részes felekre szűkített érvelést tartalmaz az érintettség elemzésében – a hatályos szabályozás értelmében nem kifejezetten az eljárásban részes felek, hanem az érintettek élhetnek jogorvoslattal az OEVB illetve NVB döntéssel szemben. A kifogásolt választási bizottsági döntések is tartalmaztak az ügyben érintettek általi jogorvoslati lehetőségre történő kioktatást, melytől ennek alapján elvileg az indítványozó sem volt elzárva.
- [16] 6.5. Az érintettség kérdésében a Kúria által érintettnek tartott, nyilvántartásba vett jelölő szervezetek érintettségével összefüggő aggályokat tartalmazó érvelést is előterjesztett az Alkotmánybíróságnak az indítványozó. A Ve. a jogorvoslat szabályai között az adott ügyben való érintettség fogalmát nem határozza meg, az érintettség fogalom használatával az eljárásban részes felekhez képest más résztvevői körre utal – mely elvi síkon lehet többek között akár az, akinek jogát, jogos érdekét, jogi helyzetét az ügy érinti –, ezt azonban mindig az adott ügyben, esetről esetre a jogorvoslati kérelmet elbíráló szerv, jelen esetben a Kúria dönt el.

- [17] Az Alkotmánybíróságnak a Kúria olyan törvényértelmezésének felülvizsgálatára nincs lehetősége, mely alkotmányjogi kérdést egyúttal nem vet fel.
- [18] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság tartózkodik attól, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon [elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; ezt követően megerősítette: 3065/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [5]; 3391/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [25]; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]]. A 3037/2014. (III. 13.) AB határozat [29]–[30] bekezdése szerint alkotmányjogi panasz értelmét, és az Alkotmánybíróság feladatát értenénk félre, ha az Alkotmánybíróság – hasonlóan egy rendes bírósági felülvizsgálati fórumhoz – a bírósági döntések korlátlan felülvizsgálatát végezné pusztán amiatt, mert egy téves döntés érintheti a sérelmet szenvedett fél jogait. Mindezeknek megfelelően az Abtv. 27. §-a úgy rendelkezik, hogy alkotmányjogi panasszal az egyedi ügyben érintett személy, vagy szervezet akkor fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti. A bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz során az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is kizárólag az Alaptörvényben elismert jogokat oltalmazza [erről lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]].
- [19] Az indítványozó beadványa alapján megállapítható, hogy a panaszban megjelölt aggályok a Kúria döntése érdemét érintően nem tartalmaznak kifejezetten olyan érvelést, amely alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatát megalapozzák.
- [20] 7. A fentiekre figyelemmel nem lehet megállapítani, hogy a jelen esetben az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-a szerinti feltételeknek megfelel.
- [21] Az Alkotmánybíróság ezért az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, az Abtv. 56. § (3) bekezdése alkalmazásával az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2014. március 27.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/633/2014.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3083/2014. (IV. 1.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kvk.III.37.300/2014/2. számú végzése ellen benyújtott alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A indítványozó párt az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kérte, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a Kúria Kvk.IV.37.300/2014/2. számú végzésének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel alaptörvény-ellenes, sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított jogait.

- [2] 2. A Kúria Kvk.IV.37.300/2014/2. számú végzése az I. rendű és a II. rendű kérelmezőknek a Nemzeti Választási Bizottság 2014. március 11. napján meghozott határozata ellen benyújtott bírósági felülvizsgálati kérelmeit érdemi vizsgálat nélkül elutasítja. A végzés indokolása szerint a kérelmezők fellebbezést terjesztettek elő a Baranya Megye 01. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottság (a továbbiakban: OEVB) 53/2014. (III. 6.) számú határozatával szemben azzal, hogy az OEVB a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124. § (2) bekezdésébe ütközően állapította meg terhükre 100 darab ajánlóív késedelmes átadását és szabott ki velük szemben együttesen 5 075 000 forint összegű bírságot. A Nemzeti Választási Bizottság (a továbbiakban: NVB) 2014. március 11-én kelt, 541/2014. számú, jogorvoslati záradékkal ellátott határozatában az OEVB határozatát helybenhagyta.
- [3] A kérelmezők 2014. március 13-án 14 óra 30-kor személyesen nyújtották be bírósági felülvizsgálati kérelmüket az NVB-nél a Kúriához címezve. A felülvizsgálati kérelemben az I. rendű kérelmező képviselőjében eljáró pártelnök meghatalmazást adott a II. rendű kérelmező pártelnökének részére a bírósági felülvizsgálati kérelemben szerkesztetten. Utóbbi a meghatalmazást – szintén a bírósági felülvizsgálati kérelemben – elfogadta és úgy nyilatkozott, hogy jogi szakvizsgálattal rendelkező ügyvédként a II. rendű kérelmezőtől külön jogi képviselőre szóló meghatalmazás a számára nem szükséges. A felülvizsgálati kérelmet I. és II. rendű kérelmező képviselőjében eljáró pártelnök ezen minőségében írta alá. A bírósági felülvizsgálati kérelem csak a kérelmezők bélyegzőinek lenyomatát tartalmazta.
- [4] A Kúria utalt a Ve. 224. § (5) bekezdésére, amelynek értelmében a jelen bírósági felülvizsgálati eljárásban az ügyvédi képviselő kötelező. Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (a továbbiakban: Ügyvédi tv.) 26. §-ának, valamint a 27. §-ának az ügyvédi ellenjegyzésre vonatkozó szabályaiból – figyelemmel a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 63. § (2) bekezdésére, 195. § és 196. §-aira, és az Ügyvédi tv. 13. § szabályaira is – következően az ügyvédi képviselői tevékenységre vonatkozó meghatalmazás akkor érvényes, ha abból kétséget kizáróan kitűnik, hogy az azt ügyvédként aláíró személy az Ügyvédi tv. hatálya alá tartozik. A Kúria megállapította, hogy az I. rendű felperes által adott képviselői meghatalmazás nem tartalmazza a II. rendű kérelmezőt képviselő személy ügyvédi státuszának azonosítására alkalmas adatokat, jogi képviselői minősége az okiratból nem igazolt (ide értve azt a tényt is, hogy e személy a bírósági felülvizsgálati kérelmet a II. rendű kérelmező képviselőjeként írta alá), ennek következtében az I. rendű kérelmező javára ügyvédként fennálló képviselői jogosultsága nem tekinthető igazoltnak. A Kúria utalt arra is, hogy a Ve. 224. § (5) bekezdés második mondata következtében lehetőség van arra, hogy a jogi szakvizsgálattal rendelkező személy – a szakvizsga-bizonyítvány egyszerű másolatának csatolásával – saját ügyében ügyvédi képviselő nélkül is eljárjon. E személy, mint a II. rendű kérelmező elnöke ugyanakkor elmulasztotta Ve. által megkívánt irat csatolását, így a II. rendű kérelmező tekintetében sem jogosult a Kúria előtti jogi képviselőre. Mivel mindkét kérelmező jogi képviselő nélkül kezdeményezte az NVB határozatának bírósági felülvizsgálatát, kérelmüket a Kúria a Ve. 231. § (2) bekezdés alapján érdemi vizsgálat nélkül elutasította.
- [5] 3. Az indítványozó az alkotmányjogi panasz indokolásaként előadta, hogy a Kúria végzésének indokai nem helytállóak az alábbiak miatt.
- [6] a) A kérelem ügyvédi fejléces iraton került benyújtásra, feltüntetve azon az ügyvédi minőséget, az ügyvéd lakcímét, továbbá az elérhetőségein túl a bankszámlaszámát, és az adószámát is. Ezek mind alkalmasak az ügyvédi azonosításra akár az ügyvédi kamaránál, akár a pénzügyintézetnél, akár az adóhivatalnál.
- [7] b) Ügyvédi minőségében e személy nem a II. rendű kérelmezőt, hanem az I. rendű kérelmezőt és annak törvényes képviselőjét képviselte.
- [8] c) Nem felel meg a valóságnak az indoklás azon kitétele sem, hogy e személy a felülvizsgálati kérelmet a II. rendű kérelmező képviselőjeként írta alá, ezzel szemben egyértelmű, hogy kézírása alatt az „ügyvéd” megjelölést használta, egyértelműsítve azt, hogy az iratot elsődlegesen e minőségben írta alá (ezen az sem változtat, hogy lentebb jelezte, hogy ő a II. rendű kérelmező elnöke).
- [9] A panasz részletesen értelmezte a Ve. és a Pp. egyes, a képviselőre vonatkozó szabályait is. Az indítványozó szerint a hivatkozott végzéssel a Kúria megsértette az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, mert „nem a törvényben meghatározottak szerint hozta meg, és indokolta döntését”.
- [10] 4. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

- [11] 5. A Ve. 233. § (1) bekezdése szerint az e törvény alapján, a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés közlésétől számított három napon belül nyújtható be. A (2) bekezdés kimondja, hogy az Alkotmánybíróság az e törvény alapján, a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panaszról az Abtv. 56. §-a szerint a beérkezésétől számított három munkanapon belül, a befogadott alkotmányjogi panaszról további három munkanapon belül dönt. A jelen ügyben az alkotmányjogi panasz az NVB határozata ellen benyújtott felülvizsgálati kérelem elbírálásáról szóló végzést támadja.
- [12] 6. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság feltételeinek nem felel meg.
- [13] 6.1. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének *d)* pontja alapján a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel {elsőként lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]; ezt követően megerősítette: 3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]}.
- [14] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; ezt követően megerősítette: 3065/2012 (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [5]; 3391/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [25]; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}.
- [15] A 3037/2014. (III. 13.) AB határozat [29]–[30] bekezdése szerint alkotmányjogi panasz értelmét, és az Alkotmánybíróság feladatát értenénk félre, ha az Alkotmánybíróság – hasonlóan egy rendes bírósági felülvizsgálati fórumhoz – a bírósági döntések korlátlan felülvizsgálatát végezné pusztán amiatt, mert egy téves döntés érintheti a sérelmet szenvedett fél alapvető jogait. Az eljárás lefolytatása, a tényállás megállapítása és értékelése, az alkalmazandó jog meghatározása és annak az értelmezése kizárólag a rendes bíróság feladata.
- [16] A kúriai végzés és az alkotmányjogi panasz jogi képviselétről szóló jogszabályok egyes elemeinek az értelmezésére, a konkrét esetre való mikénti alkalmazására vonatkozik. A végzés és a panasz ezzel összefüggő egyes megállapításainak az értékelése önálló jogszabály-értelmezést jelentene, erre alkotmányjogi panasz hatáskörében nincs lehetőség.
- [17] 6.2. A Kúria alkotmányjogi panasszal támadott végzése bírósági eljárásban született. A bírósági eljárással szemben támasztható egyes követelményekről elsősorban az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése rendelkezik, és nem a panaszban felhívott alaptörvényi szabály. Megállapítható az is, hogy a panasz annak az állításán kívül, hogy a Kúria megsértette az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, mert „nem a törvényben meghatározottak szerint hozta meg, és indokolta döntését”, az Abtv. által megkívánt határozottságú alkotmányjogi érvelést nem tartalmaz.
- [18] 7. Az Alkotmánybíróság a fentiekre figyelemmel az Alkotmánybíróság az Abtv. 52. § (1b) bekezdése *b)* pontja, 56. § (2) bekezdése alapján, az 56. § (3) bekezdésére, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *e)* és *h)* pontjára tekintettel az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2014. március 27.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/634/2014.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3084/2014. (IV. 1.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kvk.I.37.322/2014/2. számú végzése ellen benyújtott alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó mint választási eljárásban kérelmező 2014. március 24. napján alkotmányjogi panaszt nyújtott be a Kúriánál az Alkotmánybírósághoz címezve az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 26. § (1) bekezdése, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (Ve.) 233. § (1) bekezdése alapján.
- [2] Az ügy előzményéhez tartozik, hogy a Kúria Kvk.I.37.322/2014/2. számú végzése a kérelmezőnek a Nemzeti Választási Bizottság (NVB) 705/2014. számú határozata ellen benyújtott felülvizsgálati kérelme alapján megindult nemperes eljárásban az NVB határozatát helybenhagyta.
- [3] A kérelmező mint jelölő szervezet a választási eljárásban az ajánlások gyűjtése és jelöltállítás céljából ajánlóívet vett át. A leadásra megadott határidőig, 2014. március 3-án 16 óráig az átvett 100 db ajánlóívet nem adta át az illetékes választási bizottságnak, emiatt a Fejér Megye 01. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottság (OEVB) a 33/2014. (III. 6.) számú határozatában 5 075 000 Ft bírsággal sújtotta. A fellebbezés folytán eljáró Nemzeti Választási Bizottság a 705/2014. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [4] A kérelmező felülvizsgálati kérelmében az NVB határozatának megváltoztatását és a bírság törlését kérte. Az ügy érdemét érintő kifogás kapcsán rámutatott a Kúria arra, hogy a Ve. 10. § (1) bekezdése alapján a Ve.-ben meghatározott határidők jogvesztők, emiatt a mulasztás kimentésére nincs lehetőség. A Ve. 124. § (2) bekezdése szerint az ajánlóívek átadásának elmulasztása miatt a kötelezett objektív felelősséggel tartozik, a mulasztáshoz vezető egyedi körülmények értékelésére, mérlegelésére, méltányosság gyakorlására ezért nincs lehetőség. A Kúria ezért a Ve. 231. § (5) bekezdés a) pontja alapján az NVB határozatát helybenhagyta.
- [5] 2. Az indítványozó szerint a Kúria döntésével az ügyben alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított alapjogok sérelme következett be. A panasz a következő szabályok alaptörvény-ellenességét állítja: a Ve. 48. §-a (a határozatok közzélése), a Ve. 124. § (2) bekezdése (ajánlóívre vonatkozó átadási kötelezettség, a bírság szabályai), a Ve. 224. § (2) bekezdése (jogorvoslati határidő). Hivatkozott a választójog [XXIII. cikk (1) bekezdés], a jogorvoslati határidő [XXVIII. cikk (7) bekezdés] sérelmére, felhívta az Alaptörvény B) cikk (3) bekezdése, a T) cikk (3) bekezdése és az I. cikk szabályait. Az indítványozó kérte az Alkotmánybíróságot, hogy a panaszban „meghatározott indoklás alapján: a) a Kúria tárgybeli Határozatának illetve b) a Ve. 48. §-ának, 124. § (2) bekezdésének illetve 224. § (2) bekezdésének Alaptörvénybe ütközését állapítsa meg és semmisítse meg (megszabva a hatályba [sic] maradó jogszabályi rendelkezés szövegét és hatályát).”
- [6] 3. A Ve. 233. § (1) bekezdése szerint az e törvény alapján, a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés közzésétől számított három napon belül nyújtható be. A (2) bekezdés kimondja, hogy az Alkotmánybíróság az e törvény alapján, a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panaszról az Abtv. 56. §-a szerint a beérkezésétől számított három munkanapon belül, a befogadott alkotmányjogi panaszról további három munkanapon belül dönt. A jelen ügyben az alkotmányjogi panasz az NVB határozata ellen benyújtott felülvizsgálati kérelem elbírálásáról szóló végzést, az alapul fekvő jogszabályok alkalmazását támadja.

- [7] 4. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság tartalmi feltételének nem felel meg.
- [8] Az Abtv. 56. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A (2) bekezdés kimondja, hogy a tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. A (3) bekezdés úgy szól, hogy a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [9] Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának vizsgálata során az Alkotmánybíróság a bírói döntés mellett figyelemmel volt a Kúria által alkalmazott jogszabályokra is.
- [10] 4.1. A jelen esetben az Alaptörvénynek a panaszban felhívott szabályai a Ve. 124. § (2) bekezdésében szabályozott bírság jogintézményével kapcsolatban olyan alkotmányjogi kérdést, amely a panasz befogadását eredményezhetné, nem vetnek fel.
- [11] Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében valamely bírság meghatározásakor a jogalkotó olyan szempontokat vesz figyelembe, mint pl. a jogsértés természete, a jogellenes cselekmény súlya vagy ismétlődése, a megelőzés, a szankció visszatartó hatása a jogsértéstől, vagy a jogsértés által okozott közérdeksérelem. A jogalkotót széleskörű szabadság illeti meg abban a kérdésben, hogy az egyes jogsértésekkel szemben milyen eszközökkel kíván fellépni.
- [12] 4.2. A Ve. 48. §-a (a határozatok közlése) és a Ve. 224. § (2) bekezdése (jogorvoslati határidő) a választójog [XXIII. cikk (1) bekezdés] és a jogorvoslat-hoz való jog [XXVIII. cikk (7) bekezdés] szempontjából nem alapozzák meg a panasz befogadását.
- [13] Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatát áttekintve megállapítható, hogy a 24/1999. (VI. 30.) AB határozatban (a továbbiakban: Abh.) a népszavazási eljárás egyes kérdéseiben, ezen belül különösen a jogorvoslatra nyitva álló határidő tekintetében fejtette ki álláspontját. Határozatában hangsúlyozta, hogy alkotmányossági szempontból alapvető különbségek ragadhatók meg a választási és a népszavazási eljárás között. Míg a választási rendszer lényegéből fakadóan szükségesek és ezáltal indokoltak is a rövid (1 és 3 napos) határidők, addig a népszavazási eljárásban ez nem minden esetben indokolható. Rámutatott továbbá: „[...] a jogalkotónak a választási eljárásban olyan ésszerű határidőket kellett megállapítania, amelyek biztosítják egyrészt a jogorvoslat-hoz való jogot, másfelől pedig azt, hogy a választás eredményének megállapítását a jogorvoslat minél kevésbé késleltesse, s ezáltal a választási eljárás szabályaiból következő egyéb határidők betartását meg ne akadályozza [...]”. (ABH 1999, 237, 243.)
- [14] Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban arra is utalt, hogy „[a] választási eljárásban tudható, így előre kiszámítható, hogy mikor kerülhetnek sorra olyan döntések, amelyekkel kapcsolatban a jogorvoslat esetlegesen felmerülhet. A választási szervek elérhetősége biztosított, folyamatosan üléseznek, illetve készenléti helyzetben vannak.” (ABH 1999, 237, 245.)
- [15] Kifejezetten a régi Ve. 78. § (1) bekezdésével, illetve annak egy bizonyos szövegrészével az Alkotmánybíróság az 59/2003. (XI. 26.) AB határozatban foglalkozott. Az Alkotmánybíróság abban az ügyben azt vizsgálta, hogy a Ve. 78. § (1) bekezdésének illetőleg döntés meghozatalától számított szövegrésze – tekintettel a választási eljárás jellegére – eredményezi-e az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében biztosított jogorvoslati jog, illetőleg az Alkotmány 2. § (1) bekezdése szerinti jogállamiság alapelvének sérelmét (ABH 2003, 607.). Az új Ve. a döntésekről való tudomásszerzést biztosítja (48. §).
- [16] 4.3. A fentiekre figyelemmel nem lehet megállapítani, hogy a jelen esetben és tényállás mellett az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-a szerinti alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdést vetne fel.

- [17] Az Alkotmánybíróság ezért az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, az Abtv. 56. § (3) bekezdése alkalmazásával az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2014. március 27.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/635/2014.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3085/2014. (IV. 1.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kvk.I.37.320/2014/2. számú végzése ellen benyújtott alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó mint választási eljárásban kérelmező 2014. március 24. napján alkotmányjogi panaszt nyújtott be a Kúriánál az Alkotmánybírósághoz címezve az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 26. § (1) bekezdése, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (Ve.) 233. § (1) bekezdése alapján.
- [2] Az ügy előzményéhez tartozik, hogy a Kúria Kvk.I.37.320/2014/2. számú végzése a kérelmezőnek a Nemzeti Választási Bizottság (NVB) 703/2014. számú határozata ellen benyújtott felülvizsgálati kérelme alapján megindult nemperes eljárásban az NVB határozatát helybenhagyta.
- [3] A kérelmező mint jelölő szervezet a választási eljárásban az ajánlások gyűjtése és jelöltállítás céljából ajánlóívet vett át. A leadásra megadott határidőig, 2014. március 3-án 16 óráig az átvett 100 db ajánlóívet nem adta át az illetékes választási bizottságnak, emiatt a Bács-Kiskun Megye 06. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottság (OEVB) a 32/2014. (III. 6.) számú határozatában 5 075 000 Ft bírsággal sújtotta. A fellebbezés folytán eljáró Nemzeti Választási Bizottság a 703/2014. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [4] A kérelmező felülvizsgálati kérelmében az NVB határozatának megváltoztatását és a bírság törlését kérte. Az ügy érdemét érintő kifogás kapcsán rámutatott a Kúria arra, hogy a Ve. 10. § (1) bekezdése alapján a Ve.-ben meghatározott határidők jogvesztők, emiatt a mulasztás kimentésére nincs lehetőség. A Ve. 124. § (2) bekezdése szerint az ajánlóívek átadásának elmulasztása miatt a kötelezett objektív felelősséggel tartozik, a mulasztáshoz vezető egyedi körülmények értékelésére, mérlegelésére, méltányosság gyakorlására ezért nincs lehetőség. A Kúria ezért a Ve. 231. § (5) bekezdés a) pontja alapján az NVB határozatát helybenhagyta.
- [5] 2. Az indítványozó szerint a Kúria döntésével az ügyben alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított alapjogok sérelme következett be. A panasz a következő szabályok alaptörvény-ellenességét állítja: a Ve. 48. §-a (a határozatok közzélése), a Ve. 124. § (2) bekezdése (ajánlóívre vonatkozó átadási kötelezettség, a bírság szabályai), a Ve. 224. § (2) bekezdése (jogorvoslati határidő). Hivatkozott a választójog [XXIII. cikk (1) bekezdés], a jogorvoslati jog [XXVIII. cikk (7) bekezdés] sérelmére, felhívta az Alaptörvény B) cikk (3) bekezdése, a T) cikk (3) bekezdése és az I. cikk szabályait. Az indítványozó kérte az Alkotmánybíróságot, hogy a panaszban „meghatározott indoklás alapján: a) a Kúria tárgybeli Határozatának illetve b) a Ve.

48. §-ának, 124. § (2) bekezdésének illetve 224. § (2) bekezdésének Alaptörvénybe ütközését állapítsa meg és semmisítse meg (megszabva a hatályba [sic] maradó jogszabályi rendelkezés szövegét és hatályát)."

- [6] 3. A Ve. 233. § (1) bekezdése szerint az e törvény alapján, a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés közlésétől számított három napon belül nyújtható be. A (2) bekezdés kimondja, hogy az Alkotmánybíróság az e törvény alapján, a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panaszról az Abtv. 56. §-a szerint a beérkezésétől számított három munkanapon belül, a befogadott alkotmányjogi panaszról további három munkanapon belül dönt. A jelen ügyben az alkotmányjogi panasz az NVB határozata ellen benyújtott felülvizsgálati kérelem elbírálásáról szóló végzést, az alapul fekvő jogszabályok alkalmazását támadja.
- [7] 4. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság tartalmi feltételének nem felel meg.
- [8] Az Abtv. 56. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A (2) bekezdés kimondja, hogy a tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. A (3) bekezdés úgy szól, hogy a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [9] Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának vizsgálata során az Alkotmánybíróság a bírói döntés mellett figyelemmel volt a Kúria által alkalmazott jogszabályokra is.
- [10] 4.1. A jelen esetben az Alaptörvénynek a panaszban felhívott szabályai a Ve. 124. § (2) bekezdésében szabályozott bírság jogintézményével kapcsolatban olyan alkotmányjogi kérdést, amely a panasz befogadását eredményezhetné, nem vetnek fel.
- [11] Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében valamely bírság meghatározásakor a jogalkotó olyan szempontokat vesz figyelembe, mint pl. a jogsértés természete, a jogellenes cselekmény súlya vagy ismétlődése, a megelőzés, a szankció visszatartó hatása a jogsértéstől, vagy a jogsértés által okozott közérdeksérelem. A jogalkotót széleskörű szabadság illeti meg abban a kérdésben, hogy az egyes jogsértésekkel szemben milyen eszközökkel kíván fellépni.
- [12] 4.2. A Ve. 48. §-a (a határozatok közzétele) és a Ve. 224. § (2) bekezdése (jogorvoslati határidő) a választójog [XXIII. cikk (1) bekezdés] és a jogorvoslat-hoz való jog [XXVIII. cikk (7) bekezdés] szempontjából nem alapozzák meg a panasz befogadását.
- [13] Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatát áttekintve megállapítható, hogy a 24/1999. (VI. 30.) AB határozatban (a továbbiakban: Abh.) a népszavazási eljárás egyes kérdéseiben, ezen belül különösen a jogorvoslatra nyitva álló határidő tekintetében fejtette ki álláspontját. Határozatában hangsúlyozta, hogy alkotmányossági szempontból alapvető különbségek ragadhatók meg a választási és a népszavazási eljárás között. Míg a választási rendszer lényegéből fakadóan szükségesek és ezáltal indokoltak is a rövid (1 és 3 napos) határidők, addig a népszavazási eljárásban ez nem minden esetben indokolható. Rámutatott továbbá: „[...] a jogalkotónak a választási eljárásban olyan ésszerű határidőket kellett megállapítania, amelyek biztosítják egyrészt a jogorvoslat-hoz való jogot, másfelől pedig azt, hogy a választás eredményének megállapítását a jogorvoslat minél kevésbé késleltesse, s ezáltal a választási eljárás szabályaiból következő egyéb határidők betartását meg ne akadályozza [...]”. (ABH 1999, 237, 243.)
- [14] Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban arra is utalt, hogy „[a] választási eljárásban tudható, így előre kiszámítható, hogy mikor kerülhetnek sorra olyan döntések, amelyekkel kapcsolatban a jogorvoslat esetlegesen felmerülhet. A választási szervek elérhetősége biztosított, folyamatosan üléseznek, illetve készenléti helyzetben vannak.” (ABH 1999, 237, 245.)
- [15] Kifejezetten a régi Ve. 78. § (1) bekezdésével, illetve annak egy bizonyos szövegrészével az Alkotmánybíróság az 59/2003. (XI. 26.) AB határozatban foglalkozott. Az Alkotmánybíróság abban az ügyben azt vizsgálta, hogy a Ve. 78. § (1) bekezdésének illetőleg döntés meghozatalától számított szövegrésze – tekintettel a választási

eljárás jellegére – eredményezi-e az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében biztosított jogorvoslati jog, illetőleg az Alkotmány 2. § (1) bekezdése szerinti jogállamiság alapelveinek sérelmét (ABH 2003, 607.). Az új Ve. a döntésekről való tudomásszerzést biztosítja (48. §).

- [16] 4.3. A fentiekre figyelemmel nem lehet megállapítani, hogy a jelen esetben és tényállás mellett az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-a szerinti alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdést vetne fel.
- [17] Az Alkotmánybíróság ezért az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, az Abtv. 56. § (3) bekezdése alkalmazásával az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2014. március 27.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/636/2014.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3086/2014. (IV. 1.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kvk.I.37.321/2014/2. számú végzése ellen benyújtott alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó mint választási eljárásban kérelmező 2014. március 24. napján alkotmányjogi panaszt nyújtott be a Kúriánál az Alkotmánybírósághoz címezve az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 26. § (1) bekezdése, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (Ve.) 233. § (1) bekezdése alapján.
- [2] Az ügy előzményéhez tartozik, hogy a Kúria Kvk.I.37.321/2014/2. számú végzése a kérelmezőnek a Nemzeti Választási Bizottság (NVB) 704/2014. számú határozata ellen benyújtott felülvizsgálati kérelme alapján megindult nemperes eljárásban az NVB határozatát helybenhagyta.
- [3] A kérelmező mint jelölő szervezet a választási eljárásban az ajánlások gyűjtése és jelöltállítás céljából ajánlóívet vett át. A leadásra megadott határidőig, 2014. március 3-án 16 óráig az átvett 28 db ajánlóívet nem adta át az illetékes választási bizottságnak, emiatt a Baranya Megye 02. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottság (OEVB) a 47/2014. (III. 6.) számú határozatában 1 421 000 Ft bírsággal sújtotta. A fellebbezés folytán eljáró Nemzeti Választási Bizottság a 704/2014. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [4] A kérelmező felülvizsgálati kérelmében az NVB határozatának megváltoztatását és a bírság törlését kérte. Az ügy érdemét érintő kifogás kapcsán rámutatott a Kúria arra, hogy a Ve. 10. § (1) bekezdése alapján a Ve.-ben meghatározott határidők jogvesztők, emiatt a mulasztás kimentésére nincs lehetőség. A Ve. 124. § (2) bekezdése szerint az ajánló ívek átadásának elmulasztása miatt a kötelezett objektív felelősséggel tartozik, a mulasztáshoz vezető egyedi körülmények értékelésére, mérlegelésére, méltányosság gyakorlására ezért nincs lehetőség. A Kúria ezért a Ve. 231. § (5) bekezdés a) pontja alapján az NVB határozatát helybenhagyta.

- [5] 2. Az indítványozó szerint a Kúria döntésével az ügyben alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított alapjogok sérelme következett be. A panasz a következő szabályok alaptörvény-ellenességét állítja: a Ve. 48. §-a (a határozatok közlése), a Ve. 124. § (2) bekezdése (ajánlóívre vonatkozó átadási kötelezettség, a bírság szabályai), a Ve. 224. § (2) bekezdése (jogorvoslati határidő). Hivatkozott a választójog [XXIII. cikk (1) bekezdés], a jogorvoslatihoz való jog [XXVIII. cikk (7) bekezdés] sérelmére, felhívta az Alaptörvény B) cikk (3) bekezdése, a T) cikk (3) bekezdése és az I. cikk szabályait. Az indítványozó kérte az Alkotmánybíróságot, hogy a panaszban „meghatározott indoklás alapján: a) a Kúria tárgybeli Határozatának illetve b) a Ve. 48. §-ának, 124. § (2) bekezdésének illetve 224. § (2) bekezdésének Alaptörvénybe ütközését állapítsa meg és semmisítse meg (megszabva a hatályba [sic] maradó jogszabályi rendelkezés szövegét és hatályát).”
- [6] 3. A Ve. 233. § (1) bekezdése szerint az e törvény alapján, a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés közlésétől számított három napon belül nyújtható be. A (2) bekezdés kimondja, hogy az Alkotmánybíróság az e törvény alapján, a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panaszról az Abtv. 56. §-a szerint a beérkezésétől számított három munkanapon belül, a befogadott alkotmányjogi panaszról további három munkanapon belül dönt. A jelen ügyben az alkotmányjogi panasz az NVB határozata ellen benyújtott felülvizsgálati kérelem elbírálásáról szóló végzést, az alapul fekvő jogszabályok alkalmazását támadja.
- [7] 4. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság tartalmi feltételének nem felel meg.
- [8] Az Abtv. 56. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A (2) bekezdés kimondja, hogy a tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. A (3) bekezdés úgy szól, hogy a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [9] Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának vizsgálata során az Alkotmánybíróság a bírói döntés mellett figyelemmel volt a Kúria által alkalmazott jogszabályokra is.
- [10] 4.1. A jelen esetben az Alaptörvénynek a panaszban felhívott szabályai a Ve. 124. § (2) bekezdésében szabályozott bírság jogintézményével kapcsolatban olyan alkotmányjogi kérdést, amely a panasz befogadását eredményezhetné, nem vetnek fel.
- [11] Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében valamely bírság meghatározásakor a jogalkotó olyan szempontokat vesz figyelembe, mint pl. a jogsértés természete, a jogellenes cselekmény súlya vagy ismétlődése, a megelőzés, a szankció visszatartó hatása a jogsértéstől, vagy a jogsértés által okozott közérdeksérelem. A jogalkotót széleskörű szabadság illeti meg abban a kérdésben, hogy az egyes jogsértésekkel szemben milyen eszközökkel kíván fellépni.
- [12] 4.2. A Ve. 48. §-a (a határozatok közlése) és a Ve. 224. § (2) bekezdése (jogorvoslati határidő) a választójog [XXIII. cikk (1) bekezdés] és a jogorvoslatihoz való jog [XXVIII. cikk (7) bekezdés] szempontjából nem alapozzák meg a panasz befogadását.
- [13] Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatát áttekintve megállapítható, hogy a 24/1999. (VI. 30.) AB határozatban (a továbbiakban: Abh.) a népszavazási eljárás egyes kérdéseiben, ezen belül különösen a jogorvoslatra nyitva álló határidő tekintetében fejtette ki álláspontját. Határozatában hangsúlyozta, hogy alkotmányossági szempontból alapvető különbségek ragadhatók meg a választási és a népszavazási eljárás között. Míg a választási rendszer lényegéből fakadóan szükségesek és ezáltal indokoltak is a rövid (1 és 3 napos) határidők, addig a népszavazási eljárásban ez nem minden esetben indokolható. Rámutatott továbbá: „[...] a jogalkotónak a választási eljárásban olyan ésszerű határidőket kellett megállapítania, amelyek biztosítják egyrészt a jogorvoslatihoz való jogot, másfelől pedig azt, hogy a választás eredményének megállapítását a jogorvoslat minél kevésbé késleltesse, s ezáltal a választási eljárás szabályaiból következő egyéb határidők betartását meg ne akadályozza [...]”. (ABH 1999, 237, 243.)

- [14] Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban arra is utalt, hogy „[a] választási eljárásban tudható, így előre kiszámítható, hogy mikor kerülhetnek sorra olyan döntések, amelyekkel kapcsolatban a jogorvoslat esetlegesen felmerülhet. A választási szervek elérhetősége biztosított, folyamatosan üléseznek, illetve készenléti helyzetben vannak.” (ABH 1999, 237, 245.)
- [15] Kifejezetten a régi Ve. 78. § (1) bekezdésével, illetve annak egy bizonyos szövegrészeivel az Alkotmánybíróság az 59/2003. (XI. 26.) AB határozatban foglalkozott. Az Alkotmánybíróság abban az ügyben azt vizsgálta, hogy a Ve. 78. § (1) bekezdésének illetőleg döntés meghozatalától számított szövegrésze – tekintettel a választási eljárás jellegére – eredményezi-e az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében biztosított jogorvoslati jog, illetőleg az Alkotmány 2. § (1) bekezdése szerinti jogállamiság alapelveinek sérelmét (ABH 2003, 607.). Az új Ve. a döntésekről való tudomásszerzést biztosítja (48. §).
- [16] 4.3. A fentiekre figyelemmel nem lehet megállapítani, hogy a jelen esetben és tényállás mellett az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-a szerinti alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdést vetne fel.
- [17] Az Alkotmánybíróság ezért az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, az Abtv. 56. § (3) bekezdése alkalmazásával az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2014. március 27.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/637/2014.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3087/2014. (IV. 1.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kvk.I.37.319/2014/2. számú végzése ellen benyújtott alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó mint választási eljárásban kérelmező 2014. március 24. napján alkotmányjogi panaszt nyújtott be a Kúriánál az Alkotmánybírósághoz címezve az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 26. § (1) bekezdése, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (Ve.) 233. § (1) bekezdése alapján.
- [2] Az ügy előzményéhez tartozik, hogy a kérelmező, mint jelölő szervezet a választási eljárásban az ajánlások gyűjtése és jelöltállítás céljából ajánlóíveket vett át. A leadásra megadott határidőig, 2014. március 3-án 16 óráig az átvett 100 db ajánlóívet nem adta át az illetékes választási bizottságnak, emiatt a Fejér Megye 04. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottság (OEV) a 31/2014. (III. 6.) számú határozatában 5 075 000 Ft bírsággal sújtotta. A fellebbezés folytán eljárta Nemzeti Választási Bizottság a 702/2014. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [3] A Kúria Kvk.I.37.319/2014/2. számú végzése a kérelmezőnek a Nemzeti Választási Bizottság (NVB) 702/2014. számú határozata ellen benyújtott felülvizsgálati kérelme alapján megindult nemperes eljárásban az NVB határozatát helybenhagyta. A kérelmező az NVB határozatának megváltoztatását és a bírság törlését kérte, azon-

ban az ügy érdemét érintő kifogás kapcsán a Kúria rámutatott arra, hogy a Ve. 10. § (1) bekezdése alapján a Ve.-ben meghatározott határidők jogvesztők, emiatt a mulasztás kimentésére nincs lehetőség. A Ve. 124. § (2) bekezdése szerint az ajánlóívek átadásának elmulasztása miatt a kötelezett objektív felelősséggel tartozik, a mulasztáshoz vezető egyedi körülmények értékelésére, mérlegelésére, méltányosság gyakorlására ezért nincs lehetőség. A Kúria ezért a Ve. 231. § (5) bekezdés a) pontja alapján az NVB határozatát helybenhagyta.

- [4] 2. Az indítványozó szerint a Kúria döntésével az ügyben alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított alapjogok sérelme következett be. A panasz a következő szabályok alaptörvény-ellenességét állítja: a Ve. 48. §-a (a határozatok közzélése), a Ve. 124. § (2) bekezdése (ajánlóívre vonatkozó átadási kötelezettség, a bírság szabályai), a Ve. 224. § (2) bekezdése (jogorvoslati határidő). Hivatkozott a választójog [XXIII. cikk (1) bekezdés], a jogorvoslati jog [XXVIII. cikk (7) bekezdés] sérelmére, felhívta az Alaptörvény B) cikk (3) bekezdése, a T) cikk (3) bekezdése és az I. cikk szabályait. Az indítványozó kérte az Alkotmánybíróságot, hogy a panaszban „meghatározott indoklás alapján: a) a Kúria tárgybeli Határozatának illetve b) a Ve. 48. §-ának, 124. § (2) bekezdésének illetve 224. § (2) bekezdésének Alaptörvénybe ütközését állapítsa meg és semmisítse meg (megszabva a hatályba [sic] maradó jogszabályi rendelkezés szövegét és hatályát).”
- [5] 3. A Ve. 233. § (1) bekezdése szerint az e törvény alapján, a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés közzésétől számított három napon belül nyújtható be. A (2) bekezdés kimondja, hogy az Alkotmánybíróság az e törvény alapján, a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panaszról az Abtv. 56. §-a szerint a beérkezésétől számított három munkanapon belül, a befogadott alkotmányjogi panaszról további három munkanapon belül dönt. A jelen ügyben az alkotmányjogi panasz az NVB határozata ellen benyújtott felülvizsgálati kérelem elbírálásáról szóló végzést, az alapul fekvő jogszabályok alkalmazását támadja.
- [6] 4. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság tartalmi feltételének nem felel meg.
- [7] Az Abtv. 56. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A (2) bekezdés kimondja, hogy a tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. A (3) bekezdés úgy szól, hogy a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [8] Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának vizsgálata során az Alkotmánybíróság a bírói döntés mellett figyelemmel volt a Kúria által alkalmazott jogszabályokra is.
- [9] 4.1. A jelen esetben az Alaptörvénynek a panaszban felhívott szabályai a Ve. 124. § (2) bekezdésében szabályozott bírság jogintézményével kapcsolatban olyan alkotmányjogi kérdést, amely a panasz befogadását eredményezhetné, nem vetnek fel.
- [10] Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében valamely bírság meghatározásakor a jogalkotó olyan szempontokat vesz figyelembe, mint pl. a jogsértés természete, a jogellenes cselekmény súlya vagy ismétlődése, a megelőzés, a szankció visszatartó hatása a jogsértéstől, vagy a jogsértés által okozott közérdeksérelem. A jogalkotót széleskörű szabadság illeti meg abban a kérdésben, hogy az egyes jogsértésekkel szemben milyen eszközökkel kíván fellépni.
- [11] 4.2. A Ve. 48. §-a (a határozatok közzélése) és a Ve. 224. § (2) bekezdése (jogorvoslati határidő) a választójog [XXIII. cikk (1) bekezdés] és a jogorvoslati jog [XXVIII. cikk (7) bekezdés] szempontjából nem alapozzák meg a panasz befogadását.
- [12] Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatát áttekintve megállapítható, hogy a 24/1999. (VI. 30.) AB határozatban (a továbbiakban: Abh.) a népszavazási eljárás egyes kérdéseiben, ezen belül különösen a jogorvoslatra nyitva álló határidő tekintetében fejtette ki álláspontját. Határozatában hangsúlyozta, hogy alkotmányossági szempontból alapvető különbségek ragadhatók meg a választási és a népszavazási eljárás között. Míg a választási

rendszer lényegéből fakadóan szükségesek és ezáltal indokoltak is a rövid (1 és 3 napos) határidők, addig a népszavazási eljárásban ez nem minden esetben indokolható. Rámutatott továbbá: „[...] a jogalkotónak a választási eljárásban olyan ésszerű határidőket kellett megállapítania, amelyek biztosítják egyrészt a jogorvoslat-hoz való jogot, másfelől pedig azt, hogy a választás eredményének megállapítását a jogorvoslat minél kevésbé késleltesse, s ezáltal a választási eljárás szabályaiból következő egyéb határidők betartását meg ne akadályozza [...]”. (ABH 1999, 237, 243.)

- [13] Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban arra is utalt, hogy „[a] választási eljárásban tudható, így előre kiszámítható, hogy mikor kerülhetnek sorra olyan döntések, amelyekkel kapcsolatban a jogorvoslat esetlegesen felmerülhet. A választási szervek elérhetősége biztosított, folyamatosan üléseznek, illetve készenléti helyzetben vannak.” (ABH 1999, 237, 245.)
- [14] Kifejezetten a régi Ve. 78. § (1) bekezdésével, illetve annak egy bizonyos szövegrészével az Alkotmánybíróság az 59/2003. (XI. 26.) AB határozatban foglalkozott. Az Alkotmánybíróság abban az ügyben azt vizsgálta, hogy a Ve. 78. § (1) bekezdésének illetőleg döntés meghozatalától számított szövegrésze – tekintettel a választási eljárás jellegére – eredményezi-e az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében biztosított jogorvoslati jog, illetőleg az Alkotmány 2. § (1) bekezdése szerinti jogállamiság alapelvének sérelmét (ABH 2003, 607.). Az új Ve. a döntésekről való tudomásszerzést biztosítja (48. §).
- [15] 4.3. A fentiekre figyelemmel nem lehet megállapítani, hogy a jelen esetben és tényállás mellett az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-a szerinti alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetne fel.
- [16] Az Alkotmánybíróság ezért az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, az Abtv. 56. § (3) bekezdése alkalmazásával az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2014. március 27.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/638/2014.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3088/2014. (IV. 1.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kvk.III.37.330/2014/2. számú végzése ellen benyújtott alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó mint választási eljárásban kérelmező 2014. március 21. napján alkotmányjogi panaszt nyújtott be a Kúriánál az Alkotmánybírósághoz címezve az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 26. § (1) bekezdése, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (Ve.) 233. § (1) bekezdése alapján.
- [2] Az ügy előzményéhez tartozik, hogy a Kúria Kvk.III.37.330/2014/2. számú végzése a kérelmezőnek a Nemzeti Választási Bizottság (NVB) 765/2014. számú határozata ellen benyújtott felülvizsgálati kérelme alapján megindult nemperes eljárásban az NVB határozatát helybenhagyta.

- [3] A kérelmező, mint jelölő szervezet a választási eljárásban az ajánlások gyűjtése és jelöltállítás céljából ajánlóívet vett át. A leadásra megadott határidőig, 2014. március 3-án 16 óráig az átvett 100 db ajánlóívet nem adta át az illetékes választási bizottságnak, emiatt a Pest megye 06. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottság (OEVB) a 38/2014. (III. 5.) számú határozatában 5 075 000 Ft bírsággal sújtotta, valamint a választókerületben a párt által indítani kívánt jelölt nyilvántartásba vételét elutasította. A fellebbezés folytán eljáró Nemzeti Választási Bizottság a 765/2014. számú határozatával a fellebbezést érdemi vizsgálat nélkül elutasította, mert azt elkésetten nyújtották be.
- [4] A kérelmező ezt követően felülvizsgálati kérelemmel fordult a Kúriához, amelyben azonban nem az elkésettség miatti elutasítás jogszerűségét vitatta, hanem az NVB határozatának megváltoztatását és a bírság törlését kérte. A Kúria a támadott végzésében rámutatott arra, hogy a Ve. 224. § (2) bekezdése szerint a fellebbezést úgy kell benyújtani, hogy az a megtámadott határozat meghozatalát követő harmadik napon megérkezzen a kifogásolt határozatot hozó választási bizottsághoz. A konkrét ügyben az elsőfokú határozat 2014. március 5. napján kelt, míg a fellebbezés március 9. napján – elkésetten – érkezett az OEVB-hez, ezért az NVB helyesen alkalmazta a jogkövetkezményeket. A Kúria ezért a Ve. 231. § (5) bekezdés a) pontja alapján az NVB határozatát helyben hagyta.
- [5] 2. Az indítványozó szerint a Kúria döntésével az ügyben alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazás folytán az Alaptörvényben biztosított alapjogok sérelme következett be. A panasz a következő szabályok alaptörvény-ellenességét állítja: a Ve. 48. §-a (a határozatok közzélése), a Ve. 124. § (2) bekezdése (ajánlóívre vonatkozó átadási kötelezettség, a bírság szabályai), a Ve. 224. § (2) bekezdése (jogorvoslati határidő). Hivatkozott a választójog [XXIII. cikk (1) bekezdés], a jogorvoslati jog [XXVIII. cikk (7) bekezdés] sérelmére, felhívta az Alaptörvény B) cikk (3) bekezdése, a T) cikk (3) bekezdése és az I. cikk szabályait. Az indítványozó kérte az Alkotmánybíróságot, hogy a panaszban „meghatározott indoklás alapján: a) a Kúria tárgybeli Határozatának illetve b) a Ve. 48. §-ának, 124. § (2) bekezdésének illetve 224. § (2) bekezdésének Alaptörvénybe ütközését állapítsa meg és semmisítse meg (megszabva a hatályba [sic] maradó jogszabályi rendelkezés szövegét és hatályát).”
- [6] 3. A Ve. 233. § (1) bekezdése szerint az e törvény alapján, a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés közzétételétől számított három napon belül nyújtható be. A (2) bekezdés kimondja, hogy az Alkotmánybíróság az e törvény alapján, a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panaszról az Abtv. 56. §-a szerint a beérkezésétől számított három munkanapon belül, a befogadott alkotmányjogi panaszról további három munkanapon belül dönt. A jelen ügyben az alkotmányjogi panasz az NVB határozata ellen benyújtott felülvizsgálati kérelem elbírálásáról szóló végzést, az alapul fekvő jogszabályok alkalmazását támadja.
- [7] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról.
- [8] 4.1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz – a Ve. 48. §-át és 124. § (2) bekezdését kifogásoló részében – a befogadhatóság formai feltételeinek nem felel meg.
- [9] Az Abtv. az alkotmányjogi panasz feltételül szabja a jogorvoslat kimerítésének kötelezettségét [Abtv. 26. § (1) bekezdés b) pont, 27. § b) pont].
- [10] A panaszos a jogorvoslatot – a fentiekben említett körben – érdemben nem merítette ki.
- [11] Fellebbezését az OEVB határozat ellen elkésetten nyújtotta be, ezért azt az NVB a Ve. 231. § (1) bekezdés b) pontja alapján érdemi vizsgálat nélkül elutasította.
- [12] A Kúria támadott határozata megállapította, hogy a Ve. 224. § (2) bekezdésére figyelemmel az NVB határozata helyesen állapította meg a fellebbezés elkésettségét.
- [13] Az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz benyújtásának alapvető feltétele az is, hogy a támadott bírói határozatban az alaptörvény-ellenesnek vélt rendelkezést a bíróság valóban alkalmazza. Ez következik abból, hogy a törvény az alkalmazása folytán fordulatot használja [3072/2012. (VII. 26.) AB végzés]. A jelen ügyben a Kúria nem alkalmazta a Ve. 48. §-át és 124. § (2) bekezdését, így az indítvány erre vonatkozó része nem felel meg a 26. § (1) bekezdésében írt követelménynek sem.

- [14] 4.2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz – a Ve. 224. § (2) bekezdését kifogásoló részében – a befogadhatóság tartalmi feltételének nem felel meg.
- [15] Az Abtv. 56. § (2) bekezdése kimondja, hogy a tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. A (3) bekezdés úgy szól, hogy a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [16] Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának vizsgálata során az Alkotmánybíróság a bírói döntés mellett figyelemmel volt a Kúria által alkalmazott jogszabályokra is.
- [17] A Ve. 224. § (2) bekezdése (jogorvoslati határidő) a választójog [XXIII. cikk (1) bekezdés] és a jogorvoslat-hoz való jog [XXVIII. cikk (7) bekezdés] szempontjából nem alapozzák meg a panasz befogadását.
- [18] Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatát áttekintve megállapítható, hogy a 24/1999. (VI. 30.) AB határozatban (a továbbiakban: Abh.) a népszavazási eljárás egyes kérdéseiben, ezen belül különösen a jogorvoslatra nyitva álló határidő tekintetében fejtette ki álláspontját. Határozatában hangsúlyozta, hogy alkotmányossági szempontból alapvető különbségek ragadhatók meg a választási és a népszavazási eljárás között. Míg a választási rendszer lényegéből fakadóan szükségesek és ezáltal indokoltak is a rövid (1 és 3 napos) határidők, addig a népszavazási eljárásban ez nem minden esetben indokolható. Rámutatott továbbá: „[...] a jogalkotónak a választási eljárásban olyan ésszerű határidőket kellett megállapítania, amelyek biztosítják egyrészt a jogorvoslat-hoz való jogot, másfelől pedig azt, hogy a választás eredményének megállapítását a jogorvoslat minél kevésbé késleltesse, s ezáltal a választási eljárás szabályaiból következő egyéb határidők betartását meg ne akadályozza [...]”. (ABH 1999, 237, 243.)
- [19] Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban arra is utalt, hogy „[a] választási eljárásban tudható, így előre kiszámítható, hogy mikor kerülhetnek sorra olyan döntések, amelyekkel kapcsolatban a jogorvoslat esetlegesen felmerülhet. A választási szervek elérhetősége biztosított, folyamatosan üléseznek, illetve készenléti helyzetben vannak.” (ABH 1999, 237, 245.)
- [20] 4.3. A fentiekre figyelemmel nem lehet megállapítani, hogy a jelen esetben és tényállás mellett az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-a szerinti alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdést vetne fel.
- [21] Az Alkotmánybíróság ezért az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, az Abtv. 56. § (3) bekezdése alkalmazásával az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2014. március 27.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/639/2014.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3089/2014. (IV. 1.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Észak-alföldi Regionális Igazgatósága 2836223516. számú, az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal Hatósági Főosztálya 5228118315. számú ha-

tározatai, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 6.K.20.854/2010/19. számú ítélete, a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága mint felülvizsgálati bíróság Kfv.V.35.060/2011/12. számú ítélete, a Nyíregyházi Törvényszék 1.K.21.634/2012/5. számú, és a Nyíregyházi Törvényszék 1.Kpfk.20.110/2013/2. számú végzései alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozók jogi képviselőjük útján alkotmányjogi panaszt nyújtottak be az Alkotmánybírósághoz.
- [2] 2. Az indítványozók az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz az alábbi határozatok, végzések és ítéletek alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve, mivel az indítványozók álláspontja szerint a hivatkozott döntések sértik az Alaptörvény számos, a továbbiakban ismertetendő bekezdését: az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Észak-alföldi Regionális Igazgatósága 2836223516. számú, 2009. 10. 07-i elsőfokú határozata, az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal Hatósági Főosztálya 5228118315. számú, 2010. 02. 23-i másodfokú határozata, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 6.K.20.854/2010/19. számú, 2010. 11. 16. napján kihirdetett jogerős ítélete, a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága, mint felülvizsgálati bíróság Kfv.V.35.060/2011/12. számú, 2011. 11. 10-én kihirdetett ítélete, a Nyíregyházi Törvényszék 1.K.21.634/2012/5. számú, 2012. 11. 26. napján kelt végzése és a Nyíregyházi Törvényszék 1.Kpfk.20.110/2013/2. számú, 2013. 05. 31-én kelt végzése.
- [3] Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Észak-alföldi Regionális Igazgatósága a 2009. október 7. napján kelt, 2836223516. számú határozatában arra kötelezte az indítványozó gazdasági társaságot, hogy fizessen meg a személyi jövedelemadó, az általános forgalmi adó, az egészségügyi hozzájárulás, a nyugdíjbiztosítási járulék, az egészségbiztosítási járulék és a munkaadói járulék adónemekben összesen: 57 000 000 Ft adóhiánynak minősített adókülönbözetet, továbbá 28 500 000 Ft adóbírságot és 16 590 000 Ft késedelmi pótlékot, mindösszesen 102 090 000 Ft-ot.
- [4] Az elsőfokú adóhatóság határozata ellen az indítványozó fellebbezéssel élt, melyben kérte a sérelmezett határozat teljes megsemmisítését. Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal Hatósági Főosztálya az 5228118315. számú másodfokú határozatában részben helyt adott a fellebbezésben foglaltaknak.
- [5] Az indítványozó keresetet nyújtott be a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróságra a másodfokú közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát kérve. A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság a 6.K.20.854/2010/19. számú, 2010. 11. 16. napján kihirdetett jogerős ítéletével az alperes határozatát kismértékben megváltoztatta. A jogerős bírósági ítélet ellen az indítványozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága mint felülvizsgálati bíróság a Kfv.V.35.060/2011/12. számú, 2011. 11. 10-én kihirdetett ítéletében a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság ítéletét hatályában fenntartotta.
- [6] Az indítványozó 2012. 09. 03. napján perújítási kérelmet nyújtott be a Nyíregyházi Törvényszékre. A Nyíregyházi Törvényszék az 1.K.21.634/2012/5. számú, 2012. 12. 27. napján kézbesített végzésével a perújítási kérelmet, mint érdemi elbírálásra alkalmatlant elutasította. A végzés ellen az indítványozó fellebbezést nyújtott be. A Nyíregyházi Törvényszék az 1.Kpfk.20.110/2013/2. számú – tárgyaláson kívül meghozott – 2013. 07. 08. napján kézbesített végzésében az elsőfokú bíróság végzését helyben hagyta.
- [7] 2. Az indítványozók álláspontja szerint az alkotmányjogi panaszban támadott határozatok sértik az Alaptörvény E) cikk (3) bekezdésében, az L) cikk (1) bekezdésében, az L) cikk (3) bekezdésében, az M) cikk (2) bekezdésében, a Q) cikk (2) bekezdésében, a Q) cikk (3) bekezdésében, az R) cikk (3) bekezdésében, az I. cikk (4) bekezdésében, a II. cikkben, XII. cikk (1) bekezdésében, a XIII. cikk (1) bekezdésében, a XV. cikk (2) bekezdésében, a XV. cikk (4) bekezdésében, a XX. cikk (1) bekezdésében, a XXIV. cikk (1) bekezdésében és a XXVIII. cikk (2) bekezdésében foglaltakat. Az indítványozók az alkotmányjogi panaszban a relevánsnak ítélt tényállási és pertörténeti elemeket valamennyi eljárás tekintetében részletesen ismertetik.
- [8] Az indítványozók az alkotmányjogi panaszt az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján az Abtv. 27. §-ra alapítják.

- [9] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban jár el az ügyben. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság tanácsa mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. Ennek során az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a panasz nem fogadható be.
- [10] Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz előterjesztésére vonatkozó, törvényben meghatározott formai követelményeknek.
- [11] Az Abtv. 27. § értelmében, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [12] Az Alkotmánybíróság először az indítványozók érintettségét vizsgálta.
- [13] Az Alkotmánybíróságnak az Ügyrend 30. § (4) bekezdése alapján a befogadási eljárásban az érintettséget és a befogadási kritériumok fennállását minden indítványozó tekintetében egyedileg kell vizsgálni.
- [14] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó magánszemély tekintetében az Abtv. 27. § a) pontja szerinti érintettség nem áll fenn, mivel nevezett (az alkotmányjogi panasz szerint is) csak tagja és ügyvezetője annak a korlátolt felelősségű társaságnak, amelynek tekintetében az alkotmányjogi panasszal támadott határozatokat meghozták és ebből következőleg ezen határozatok rá vonatkozóan nem állapítanak meg jogot és kötelezettséget. Az indítványozó tehát nem vett részt ügyfélként, illetve félként az alkotmányjogi panasszal érintett egyetlen eljárásban sem.
- [15] Az APEH Észak-alföldi Regionális Igazgatósága a 2009. október 7. napján kelt 2836223516. számú határozatában az indítványozó gazdasági társaságot kötelezte arra, hogy fizessen meg 102 090 000 Ft-ot. Az indítványozó gazdasági társaság élt a különböző jogorvoslati lehetőségekkel, és végül fellebbezéssel élt a perújítási kérelmet mint érdemi elbírálásra alkalmatlant elutasító végzéssel szemben. A gazdasági társaság mint indítványozó alkotmányjogi panaszát a perújítási kérelmet elutasító végzés tekintetében a fellebbezési eljárásban meghozott, azt hatályában fenntartó végzése ellen nyújtotta be, tehát érintettsége fennáll, és a rendelkezésére álló jogorvoslatokat kimerítette.
- [16] Az Alkotmánybíróság ezt követően az alkotmányjogi panasz előterjesztésére nyitva álló határidő betartását vizsgálta.
- [17] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz benyújtására a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül van lehetőség. A kézbesítést végző első fokú bíróság tértivevény másolattal igazolta, azt, amit az indítványozó jogi képviselőjét ellátó egyéni ügyvéd az alkotmányjogi panaszhoz csatolt borítékkal, miszerint a Nyíregyházi Törvényszék 1.Kpfk.20.110/2013/2. számú, támadott másodfokú végzését 2013. július hó 8. napján vette át a jogi képviselőt ellátó ügyvéd meghatalmazottja, míg az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 53. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságra 2013. szeptember hó 6. napján határidőben nyújtották be. Az alkotmányjogi panasz előterjesztésére a Nyíregyházi Törvényszék 1.Kpfk.20.110/2013/2. számú másodfokú végzése tekintetében tehát a törvényes határidőn belül került sor.
- [18] Az Alkotmánybíróság a továbbiakban a gazdasági társaság mint indítványozó alkotmányjogi panaszának a Nyíregyházi Törvényszék 1.Kpfk.20.110/2013/2. számú másodfokú végzése (a továbbiakban: támadott végzés) tekintetében előterjesztett részeit vizsgálta.
- [19] Az indítványozó e körben a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 260. § (1) bekezdése a) pontja szerinti, a perújítást elbíráló bíróság hatáskörébe tartozó mérlegelési kérdések felülmérlegelését kéri. Elsődleges hivatkozásai: az Európai Unió Bírósága (harmadik tanács) C-409/04. számú, *The Queen*, kérelme alapján *Teleos plc és társai kontra Commissioners of Customs & Excise* ügyben 2007. szeptember 27-én hozott ítélete (EBHT 2007., I-07797. o.) valamint az Európai Unió Bírósága (harmadik tanács) C-80/11. számú, *Mahagében Kft. kontra Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága és C-142/11. számú, Péter Dávid kontra Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága* egyesített ügyekben 2012. június 21-én hozott ítélete, vitatva azok jog- és/vagy ténykérdés tekintetében állított döntő szerepének értékelését. Továbbá lényegében felmentést kér a Pp. 260. § (1) bekezdése c) pont szerint előírt jogerős büntető ítélet becsatolásának kötelezettsége alól. Az indítványozó alaptörvény-ellenesnek tartja

a támadott végzés elleni fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását, és az indítványozó ügyvezetőjének, erre vonatkozó kérelme elleni, meghallgatása mellőzését. Hivatkozik az Alaptörvény számos rendelkezésére, továbbá az indítványozó az adótartozások megfizetése alóli mentesülés tekintetében az utolsó lehetőségeként említi az alkotmányjogi panaszt, és rámutat az ügy – álláspontja szerint – nem egyedi mivoltára.

- [20] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az indítványozó megjelölte az Abtv. 27. §-át, melyre alapozva nyújtotta be alkotmányjogi panaszát, valamint kifejezett kérelmet terjesztett elő a sérelmezett bírósági végzés alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére vonatkozóan. Megjelölte az Alaptörvény azon bekezdéseit, amelyek tekintetében – álláspontja szerint – az alaptörvény-ellenesség fennáll. Az alkotmányjogi panasz a kérelem határozottságát illetően a törvényi feltételeknek megfelel.
- [21] 3.2. A továbbiakban az Abtv. 56. §-a szerint az Alkotmánybíróság tanácsa mérlegelési jogkörében vizsgálta az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit.
- [22] Az Abtv. 27. §-a szerint alkotmányjogi panasz akkor terjeszthető elő, ha a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti [a) pont]. Az Abtv. 29. §-a értelmében az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [23] Az indítványozó gazdasági társaság szerint a támadott végzés sérti a Kft. vonatkozásában a Nemzeti Hitvallás egyes mondataiban, az E cikk (3) bekezdésében, az M) cikk (2) bekezdésében, a Q) cikk (2) bekezdésében, a Q) cikk (3) bekezdésében, az R) cikk (3) bekezdésében, az I. cikk (4) bekezdésében, a XII. cikk (1) bekezdésében, a XIII. cikk (1) bekezdésében, a XV. cikk (2) bekezdésében, a XV. cikk (4) bekezdésében, a XXIV. cikk (1) bekezdésében foglaltakat.
- [24] Az Alkotmánybíróság helyütt már természetesen nem vizsgálta az alkotmányjogi panasz szerint az indítványozó, mint természetes személy vonatkozásában előterjesztett indítvány-részeket.
- [25] Az indítványozó gazdasági társaság alkotmányjogi panaszában hivatkozott több alapvető jogra, mint például a tulajdonhoz való jog, a diszkrimináció tilalma, továbbá számos alaptörvényi jogelvre és deklarációra, történeti alkotmányunk vívmányaira. Panaszát azért tekinti alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek, mert: „olyan alapjogi sérelmet vet fel, ami országszerte ismert és egyúttal elszaporodott, illetve visszatérően jelentkező sérelem”.
- [26] Az R) cikk (3) bekezdése az Alaptörvény értelmezésére irányadó rendelkezés. A Nemzeti hitvallás hivatkozott fordulatai pedig olyan absztrakt módon megfogalmazott elvek, amelyek az Alaptörvény rendelkezéseinek értelmezése során nyerhetnek jelentőséget. Az említett jogszabályhelyek, továbbá az E) cikk (3) bekezdése, a Q) cikk (2) bekezdése, a Q) cikk (3) bekezdése, az I. cikk (4) bekezdése és a XV. cikk (4) bekezdése a jelen ügy kontextusában az indítványozóra vonatkoztatható Alaptörvényben biztosított jogot nem tartalmaznak.
- [27] 3.2.2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Alaptörvény további, az indítványozó által hivatkozott cikkei, bekezdései tekintetében az indítványozó a támadott bírósági végzéssel, az abban foglalt mérlegelési és jogértelmezési kérdésekkel kapcsolatosan nem állított olyan pontosan körülírt, releváns alkotmányjogi érvekkel alátámasztott alaptörvény-ellenességet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vetne fel. Rámutat továbbá az Alkotmánybíróság, hogy az Alaptörvény a XXIV. cikk (1) bekezdése kizárólag közigazgatási eljárásra vonatkozik. Az indítványozó nem hivatkozott az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésére, de a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog elve alapján sem vizsgálhatja az Alkotmánybíróság a Pp. 260. § (1) bekezdés a) pontja szerinti, a perújítást elbíráló bíróság hatáskörébe tartozó ténykérdéseket, azokat nem mérlegelheti felül. Eltérést a Pp. 260. § (1) bekezdés c) pont szerinti jogerős büntető ítélet becsatolásának kötelezettségétől az Alkotmánybíróság nem állapíthatna meg.
- [28] Az indítványozó alaptörvény-ellenesnek tartja a támadott végzés elleni fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását, és az indítványozó ügyvezetőjének, erre vonatkozó kérelme elleni, meghallgatása mellőzését a ránézve nem kedvező eredmény miatt, továbbá más – álláspontja szerinti – eljárási szabálysértésekre is hivatkozik. Értékelhető alkotmányjogi érvekkel azonban ezen állításait sem támasztotta alá.
- [29] Az Abtv. 43. § (4) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság a bírói döntés megsemmisítése esetén megsemmisítheti a döntéssel felülvizsgált más bírósági vagy hatósági döntéseket is.

- [30] A Nyíregyházi Törvényszék 1.Kpfk.20.110/2013/2. számú, a perújítási kérelmet elutasító másodfokú végzését megelőzően meghozott, az alkotmányjogi panaszban az Abtv. 43. § (1) és (4) bekezdésére hivatkozással, az eljárási szakaszok részletes elemzésével támadott határozatokat az Alkotmánybíróság vizsgálta az alkotmányjogi panasz előterjesztésének határideje szempontjából is, és megállapította, hogy azok tekintetében az alkotmányjogi panasz elkésett. Arra tekintettel pedig, hogy a törvényes határidőn belül előterjesztett alkotmányjogi panasszal támadott, a Nyíregyházi Törvényszék 1.Kpfk.20.110/2013/2. számú másodfokú végzése tekintetében az indítványozó értékelhető alkotmányjogi érvekkel állításait nem támasztotta alá, a fenti végzést megelőzően meghozott határozatok tekintetében az Alkotmánybíróság az indítványozó által hivatkozott Abtv. 43. § (4) bekezdését sem alkalmazhatta.
- [31] Az Abtv. 56. § (3) bekezdése értelmében a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján, az 56. § (3) bekezdésére, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a), c), d), f)* és *h)* pontjaira tekintettel az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2014. március 31.

Dr. Kovács Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1476/2013.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3090/2014. (IV. 1.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Mfv.III.10.172/2012/10. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítása és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Mfv. III.10.172/2012/10. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve, mivel az indítványozó álláspontja szerint a hivatkozott végzés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében és a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglaltakat.
- [2] Az indítványozó, aki 2005. április 27. napjáig állt szolgálati jogviszonyban az alperessel, több pert indított volt munkáltatójával, illetve az ügyben eljáró bíróságokkal szemben. A jelen határozattal érintett eljárásban a Zala Megyei Bíróság alperes ellen külön juttatások megfizetése iránt indított keresetet. Áttételt elrendelő végzés meghozatalát, és az eljáró bíróság kijelölését követően az első fokon eljáró Veszprémi Munkaügyi Bíróság az 1.M.623/2009/10. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, elsődlegesen a külön juttatások megfize-

tése iránti igény elévülésére hivatkozással. A felperes fellebbezést nyújtott be. A Veszprém Megyei Bíróság 2.Mf.21.164/2010/16. számú határozatával az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, és igazolási kérelmet is. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Mfv. III.10.172/2012/2. számú végzése rendelkező része kimondta: „A Kúria a felperes felülvizsgálati és igazolási kérelmét hivatalból elutasítja. E végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.” A Kúria tehát nem adott helyt a jogi végzettségét okirattal igazoló felperes igazolási kérelmének, amelyben kimentési okként az időjárás viszonyokra hivatkozott.

- [3] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 273. § (1) bekezdése alapján hivatalból elutasította, arra hivatkozással, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelmét elkésetten terjesztette elő. A Pp. 272. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelmet az elsőfokú határozatot hozó bíróságnál a határozat közlésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani vagy ajánlott küldeményként postára adni. A Kúria a határozat indoklásában kimondta, hogy a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére nyitva álló határidő 2012. február 13. napján járt le.
- [4] Az indítványozó felülvizsgálati és igazolási kérelmét 2012. február 13. napján nem ajánlott küldeményként adta postára, amely 2012. február 14. napján érkezett meg az elsőfokú bírósághoz.
- [5] Az indítványozó ezzel a határozattal szemben a Kúriához fordult – a Kúria által panasznak minősített – beadványával, majd annak eredménytelensége miatt alkotmányjogi panaszt nyújtott be. Abban az indítványozó a Kúria Mv.45/2012/2. számú tájékoztató levele megsemmisítését kérte, és a bíróságok eljárását is sérelmezte. Kérelmét – a főtítkári hiánypótlási felhívást követően – kiterjesztette és a Kúria Mfv.III.10.172/2012/2. számú, felülvizsgálati eljárás tárgyában hozott végzése megsemmisítését is kérte. Az indítványozó által kezdeményezett ezen alkotmányjogi panasz eljárás az Alkotmánybíróságon IV/3482/2012. szám alatt volt folyamatban, és az alkotmányjogi panasz egyesbírói eljárás keretében visszautasításra került (IV/3482/2012. AB végzés).
- [6] Az indítványozó 2013. április 24. napján – beadványának elnevezése szerint – „perújítási kérelmet” nyújtott be, de nem az ügyben első fokon eljáró bírósághoz, hanem a Kúriához, és kérte az Mfv.III.10.172/2012/2. számú végzés hatályon kívül helyezését, és a felülvizsgálati eljárás elrendelését. A felülvizsgálati kérelemre nyitva álló határidő betartása tekintetében mellékletet csatolt a beadványához, továbbá hivatkozott az ún. szubjektív 6 hónapos perújítási határidő betartására, amelynek általa történt számítását nem részletezte. E beadványa tekintetében, a határozat fejrészeiben foglaltak szerint „a Kúria mint felülvizsgálati bíróság” döntött, az Mfv. III.10.172/2012/2. számú végzést korábban meghozott tanáccsal azonos összetételben. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Mfv.III.10.172/2012/10. számú végzése rendelkező része kimondja: „A Kúria a felperes perújítási kérelmét elutasítja. E végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.” E végzés indokolása a pertörténet igen rövid összefoglalását követően az alábbi jogi indokolást tartalmazza: „A Pp. 271. § (1) bekezdésének e) pontja értelmében felülvizsgálatnak nincs helye, ha a határozatot a Kúria hozta, ezért a felperes perújítási kérelmét a Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 266. § (2) bekezdése alapján elutasította.”
- [7] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság ezen legutóbbi Mfv.III.10.172/2012/10. számú határozatát támadja az indítványozó a jelen végzés tárgyát képező alkotmányjogi panaszával.
- [8] 2. Az indítványozó álláspontja szerint az alkotmányjogi panaszban támadott határozat sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében és a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglaltakat.
- [9] Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban a relevánsnak ítélt tényállási és pertörténeti elemeket is ismertette, és hivatkozott a Pp. 21. §-ának (2) bekezdésére is, amely a perújítási eljárásra vonatkozó bírói kizárási szabályt rögzíti.
- [10] Az indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján az Abtv. 27. §-ára alapítja.
- [11] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Alkotmánybíróság Ügyrendje 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban jár el az ügyben. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság tanácsa mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. Ennek során az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a panasz nem fogadható be.

- [12] 3.1. Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz előterjesztésére vonatkozó, törvényben meghatározott formai követelményeknek.
- [13] Az Abtv. 27. §-a értelmében, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [14] Az Alkotmánybíróság először az indítványozó érintettségét vizsgálta.
- [15] Az Ügyrend 30. § (4) bekezdése alapján az Alkotmánybíróságnak a befogadási eljárásban az érintettséget és a befogadási kritériumok fennállását minden indítványozó tekintetében egyedileg kell vizsgálni.
- [16] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó tekintetében az Abtv. 27. § *a)* pontja szerinti érintettség fennáll, mivel az alkotmányjogi panasszal támadott határozat rá vonatkozóan rendelkezést tartalmaz. A végzés ellen – annak rendelkező része szerint – további jogorvoslatnak helye nem volt.
- [17] Az Alkotmánybíróság ezt követően az alkotmányjogi panasz előterjesztésére nyitva álló határidő betartását vizsgálta.
- [18] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz benyújtására a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül van lehetőség. Az Abtv. 53. § (2) bekezdése értelmében pedig az alkotmányjogi panasz iránti indítványt – a 26. § (2) bekezdése szerinti eset kivételével – az ügyben első fokon eljáró bíróságnál kell az Alkotmánybírósághoz címezve benyújtani.
- [19] A csatolt térítvevényből nem állapítható meg a támadott végzés indítványozó általi átvételének pontos napja, csak a postára adás dátuma: 2013. július 22. A térítvevényen az átvevő aláírása rovatban az indítványozó olvasható aláírása megtalálható, neve nyomtatott betűkkel az aláírás alatt szerepel. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát 2013. szeptember 17-én adta postára, és a Kúriának küldte meg. A Kúria MV.63/2013/2. számú határozatával előbb visszaküldte az indítványozónak az alkotmányjogi panasz iránti indítványt, aki erre tekintettel arra hivatkozott beadványában, hogy a Kúria járt el az adott ügyben első fokon. Az alkotmányjogi panasz iránti indítványt ezt követően a Kúria MV.63/2013/4. szám alatt, majd a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság is 1.M.623/2009/24/I. szám alatt megküldte az Alkotmánybíróságnak. Az indítványozó fenti hivatkozását az Alkotmánybíróság igazolási kérelemnek tekintette, és annak helyt adott.
- [20] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az indítványozó megjelölte az Abtv. 27. §-át, melyre alapozva nyújtotta be alkotmányjogi panaszát, valamint kifejezett kérelmet terjesztett elő a sérelmezett bírósági végzés alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére vonatkozóan. Megjelölte az Alaptörvény azon cikkeit, amelyek tekintetében – álláspontja szerint – az alaptörvény-ellenesség fennáll. Az alkotmányjogi panasz a kérelem határozottságát illetően a törvényi feltételeknek megfelel.
- [21] A továbbiakban az Abtv. 56. §-a szerint az Alkotmánybíróság tanácsa mérlegelési jogkörében vizsgálta az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit.
- [22] Az Abtv. 27. §-a szerint alkotmányjogi panasz akkor terjeszthető elő, ha a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti [*a)* pont].
- [23] Az alkotmányjogi panaszban támadott határozat sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében és a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglaltakat – az indítványozó álláspontja szerint.
- [24] Az indítványozó, aki a bírói szakvizsga bizonyítványát is csatolta a beadványaihoz, a főtítkári hiánypótlási felhívásra kiegészítette az indítványát. Álláspontja szerint a Kúria azzal, hogy kimondta, miszerint a Kúria határozata ellen nincs helye perújításnak, megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslatihoz való jogát. Továbbá – az indítványozó véleménye szerint – a Kúria azáltal, hogy a perújítási kérelmet a Kúria ugyanazon tanácsa bírálta el, mint a felülvizsgálati kérelmet, tehát a határozat meghozatalában a Pp. 21. §-ának (2) bekezdése szerint kizárt bírák vettek részt, megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakat, amely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy valamely perben ügyét pártatlan bíróság bírálja el.
- [25] Az Abtv. 29. §-a értelmében az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

- [26] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó beadványa tekintetében, a határozat fejrészében foglaltak szerint „a Kúria mint felülvizsgálati bíróság” döntött, az Mfv.III.10.172/2012/2. számú végzést korábban meghozó tanácsal azonos összetételben. E végzés indokolásában a Kúria kimondja, hogy „a Pp. 271. § (1) bekezdésének e) pontja értelmében felülvizsgálatnak nincs helye, ha a határozatot a Kúria hozta, ezért a felperes perújítási kérelmét a Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 266. § (2) bekezdése alapján elutasította.” A Kúria tehát ismételt felülvizsgálati kérelemnek tekintette az indítványozó 2013. április 24-én előterjesztett kérelmét, annak elnevezésétől függetlenül, annak tartalma alapján, anélkül, hogy e tekintetben a Pp. 3. § (2) bekezdésére hivatkozott volna. A Pp. 3. §-a (2) bekezdése második mondata szerint: „A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe.”
- [27] Az indítványozó 2013. április 24-én előterjesztett kérelme a Pp. 260. § (1) bekezdésében írott, a perújítási kérelem lehetséges alapjaira, tartalmára vonatkozó előírásoknak nem felelt meg, azt az indítványozó nem az ügyben eljáró első fokú bírósághoz, hanem a Kúriához nyújtotta be. Az indítványozó a beadványát perújítási kérelemként nevezte meg, és az általa megjelölt, a Pp. 21. §-ának (2) bekezdésébe foglalt bírók kizárására vonatkozó szabály pedig a perújítási eljárásra vonatkozik. Ezzel szemben az indítványozó ebben a beadványában kérte a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Mfv.III.10.172/2012/2. számú végzésének hatályon kívül helyezését, és a felülvizsgálati eljárás elrendelését.
- [28] A perjogi irodalom szerint nincs akadálya hogy „az újabb perújítási kérelem elbírálása során ugyanaz a bíró járjon el, aki a korábbi perújítási kérelem felől döntő határozat meghozatalában vett részt”. (Vö.: NÉMETH János – KISS Daisy (szerk.): A polgári perrendtartás magyarázata 1–2. 3., átdolg. kiad. I. kötet. Budapest, Complex, 2010., 155. o. Az idézetet tartalmazó fejezet szerzője: T. Nagy Erzsébet.) A felülvizsgálati eljárásra is igaz ez az elv.
- [29] A Kúria határozatával szemben előterjesztett ismételt felülvizsgálati kérelmet a Kúria érdemben nem bírálhatja el, azt a Pp. 271. § (1) bekezdésének e) pontja értelmében alkalmazandó Pp. 273. § (2) bekezdésének a) pontja alapján hivatalból el kell utasítania. Ugyancsak érdemi vizsgálat nélküli elutasításhoz vezetne a Pp. 109. § (2) bekezdése alapján, ha elkésetten előterjesztett (akár ismételt) igazolási kérelemnek tekintette volna a Kúria az indítványozó tárgybeli beadványát. Minden beadványra az államot képviselő fórumnak – jelen esetben az állam igazságszolgáltatási hatalmát gyakorló bíróságnak – reagálnia kell. Az említett határozatok mintegy „technikai jellegűek”, mérlegelési lehetősége ezekben az esetekben a bíróságnak nincs. A pártatlan bíróhoz való jog megsértését tehát az indítványozó a támadott határozat tekintetében releváns alkotmányjogi érvekkel alátámasztani nem tudta.
- [30] Az indítványozó perújítási kérelem elnevezésű, Kúriához benyújtott kérelme a Pp. 260. § (1) bekezdésében foglalt, a perújítási kérelem lehetséges alapjaira, tartalmára vonatkozó előírásoknak egyáltalán nem felelt meg, ezzel szemben az indítványozó ebben a beadványában kérte a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Mfv. III.10.172/2012/2. számú végzésének hatályon kívül helyezését, és a felülvizsgálati eljárás elrendelését. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó e beadványa benyújtását megelőzően is élt a fellebbezési jogával, és felülvizsgálati kérelmet is benyújtott, amelynek elkészttségét ismételten, több fórum előtt vitatta. A jogorvoslathoz való jog nyitva állt számára nem csupán a rendes, hanem a rendkívüli jogorvoslatok tekintetében is. A jelen határozatban vizsgálható határozat tekintetében tehát az indítványozó az Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való joga sérelmére vonatkozóan alkotmányjogilag értékelhető érvelést nem terjesztett elő.
- [31] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszban nem állított olyan pontosan körülírt, releváns alkotmányjogi érvekkel alátámasztott alaptörvény-ellenességet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vetne fel.
- [32] A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség hiányában az Alkotmánybíróság nem vizsgálta a támadott végzésben, illetve a Kúria ezen ügyben hozott korábbi végzéseiben szereplő, kijavító végzéssel korrigálható nyilvánvaló elírásokat, mint például formálisan perújítási kérelemnek nevezett beadvány érdemi vizsgálat nélkül elutasítását arra hivatkozással, hogy ha a Kúria határozata ellen nincs helye felülvizsgálatnak, akkor a Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 266. § (2) bekezdése alapján perújításnak sem, és hatásköre sincs arra, hogy erre az eljáró bíróság figyelmét felhívja.
- [33] Az Abtv. 56. § (3) bekezdése értelmében a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) be-

kezdése alapján, az 56. § (3) bekezdésére, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontjára tekintettel az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2014. március 31.

Dr. Kovács Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1622/2013.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3091/2014. (IV. 1.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kvk.I.37.306/2014/2. számú végzése ellen benyújtott alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-ára hivatkozással a Kúria Kvk.I.37.306/2014/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 2. A Kúria Kvk.I.37.306/2014/2. számú végzése az indítványozó I. rendű és a Magyar Igazság és Élet Pártja (1115 Budapest, Bártfai u. 49.) II. rendű kérelmezőknek a Nemzeti Választási Bizottság (1054 Budapest, Alkotmány u. 3.) 2014. március 11. napján hozott 669/2014. számú határozata ellen benyújtott bírósági felülvizsgálati kérelmét érdemi vizsgálat nélkül elutasította.
- [3] A Kúriai végzés indokolása szerint a Baranya Megyei 01. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottság 53/2014. (03. 06.) számú határozatában a közös jelöltet állító kérelmezőket, mint jelölő szervezet – 100 db. ajánlóív Választási Iroda részére történő átadásának elmulasztása miatt – 5 075 000 forint bírság megfizetésére kötelezte.
- [4] A Nemzeti Választási Bizottság 669/2014. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [5] 3. Az I. és II. rendű kérelmező a Nemzeti Választási Bizottság 669/2014. számú határozata ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriához.
- [6] A Kúria a végzésben megállapította, hogy a kérelmezők beadványa érdemi bírósági felülvizsgálatra nem alkalmas.
- [7] A végzés indokolása tartalmazza, hogy a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 224. § (5) bekezdése értelmében a bírósági felülvizsgálati eljárásban az ügyvédi képviselést kötelező. Hivatkozott a Kúria az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (a továbbiakban: Ügyvédi tv.) 26. §-ára, amelyből

- következően az ügyvédi képviseleti tevékenységre vonatkozó meghatalmazás csak akkor érvényes, ha abból kétséget kizáró módon kitűnik, hogy az azt ügyvédként aláíró személy az Ügyvédi tv. hatálya alá tartozik.
- [8] A Kúria megállapította, hogy az I. rendű felperes által adott képviseleti meghatalmazás nem tartalmazta az ügyvédi státusz azonosítására alkalmas adatokat, így a jogi képviselői minőség az okiratból nem igazolt.
- [9] Megállapította a Kúria azt is, hogy a II. rendű kérelmező elmulasztotta csatolni a Ve. által előírt szakvizsga-bizonysítvány másolatát.
- [10] Mivel mindkét kérelmező szabályosan igazolt jogi képviselő nélkül kezdeményezte a bírósági felülvizsgálatot, kérelmüket a Kúria – a Ve. 231. § (2) bekezdés alapján – érdemi vizsgálat nélkül elutasította.
- [11] 4. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [12] Indítványában kérte, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a végzés alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg, mert az sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított jogait.
- [13] Kérése indoklásában előadta, hogy ügyvédi bélyegzőlenyomat valóban nincs a beadványon, de véleménye szerint a Kúria végzésének indokai nem helytállóak. Állítását a következőkre alapozta:
- a felülvizsgálati kérelem ügyvédi fejléces iraton került benyújtásra, amely alkalmas az ügyvédi azonosításra.
 - ügyvédi minőségében az I. rendű kérelmezőt képviselte.
 - a beadvány végén az aláírás alatt az „ügyvéd” megjelölést használta, amely egyértelműsíti, hogy az iratot elsődlegesen e minőségében írta alá.
- [14] Vitatta a meghatalmazásra vonatkozó bírói jogértelmezést. Részletesen értelmezte a Ve. és a Pp. egyes, képviseletre vonatkozó szabályait.
- [15] Álláspontja szerint a Kúria megsértette az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított jogait, mert „nem a törvényben meghatározottak szerint hozta meg és indokolta döntését, amely döntés a kérelmezők részére hátrányos.”
- [16] Hivatkozott arra is, hogy a Kúria a végzésben foglaltak ellenére jogi képviselőnek tekintette, amelyet igazol az, hogy az iratokat nem az I. rendű kérelmezőnek, hanem neki, mint jogi képviselőnek küldte ki.
- [17] 5. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, és az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fenn álltát, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29. § szerinti feltételeket.
- [18] Az Abtv. 27. §-a értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [19] Az indítványozó a saját ügyében hozott Kúriai végzést támadta, amely ellen jogorvoslatnak nincs helye.
- [20] A Ve. 233. § (1) bekezdése értelmében a választási szerv határozatával kapcsolatos bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés közlésétől számított három napon belül nyújtható be.
- [21] A Kúria sérelmezett végzésének kézbesítése – a becsatolt tértivevény szerint – 2014. március 24. napján történt. Az alkotmányjogi panaszt az indítványozó 2014. március 26. napján – a törvényes határidőn belül – nyújtotta be a Kúriához, az Alkotmánybírósághoz címezve.
- [22] Az indítványozó az alkotmányjogi panaszában megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó Abtv. 27. §-át, és a Kúria Kvk.I.37.306/2014/2. számú végzését, mint sérelmezett döntést.
- [23] Az indítványozó kérelmet terjesztett elő a megjelölt bírósági végzés alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére. Az alkotmányjogi panasz tartalmazza az Alaptörvény azon rendelkezését, amelybe az indítványozó szerint a támadott végzés ütközik.
- [24] A Ve. 233. § (2) bekezdése szerint az e törvény alapján, a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panaszról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. §-a szerint a beérkezéstől számított három munkanapon belül, a befogadott alkotmányjogi panaszról további három munkanapon belül dönt.

- [25] 6. Az Alkotmánybíróság az eljárás során megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság feltételeinek nem felel meg.
- [26] 6.1. Az indítványozó a panaszában lényegében a jogi képviseltről szóló jogszabályok egyes elemeinek a konkrét esetre vonatkozó alkalmazása bírói megítélését vitatta.
- [27] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének *d)* pontja alapján a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel. {3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]; 3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6].} Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz alapján a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálhatja. A bizonyítékok értékelését, mérlegelését, a tényállás megállapítását, a bíróság döntésének jogszerűségét az Alkotmánybíróság nem bírálhatja felül.
- [28] 6.2. Az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése sérelmét állította.
- [29] Az Alaptörvény felhívott rendelkezése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni. Az Alaptörvénynek ez a rendelkezése a közigazgatási hatósági eljárásokra vonatkozik és nem a bírósági eljárásokra. Az alkotmányjogi panaszban támadott döntés a bírósági eljárásban született. Az indítványozó által hivatkozott ezen alaptörvényi rendelkezés és a kifogásolt bírósági végzés közötti összefüggés hiányzik.
- [30] 6.3. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány az Abtv. által előírt határozott alkotmányjogi érvelést nem tartalmaz, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet és alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vet fel.
- [31] Az Alkotmánybíróság fentiekre figyelemmel az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *f)* és *h)* pontja alapján az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2014. március 31.

Dr. Kovács Péter s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/658/2014.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3092/2014. (IV. 1.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kvk.I.37.370/2014/2. számú végzése ellen benyújtott alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó mint választási eljárásban kérelmező 2014. március 28. napján alkotmányjogi panaszt nyújtott be a Kúriánál az Alkotmánybírósághoz címezve az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. § (1) bekezdése alapján.
- [2] Az ügy előzményéhez tartozik, hogy a Kúria Kvk.I.37.370/2014/2. számú, 2014. március 25-én kelt határozata a kérelmezőnek a Nemzeti Választási Bizottság (NVB) 853/2014. számú határozata ellen benyújtott felülvizsgálati kérelme alapján megindult nemperes eljárásban az NVB határozatát helybenhagyta.
- [3] A kérelmező mint jelölő szervezet a választási eljárásban az ajánlások gyűjtése és jelöltállítás céljából ajánlóívet vett át. A leadásra megadott határidőig, 2014. március 3-án 16 óráig az átvett 100 db ajánlóívet nem adta át az illetékes választási bizottságnak, emiatt a Pest Megyei 03. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottság (OEVB) a 36/2014. (III. 11.) számú határozatában bírsággal sújtotta. A fellebbezés folytán eljáró Nemzeti Választási Bizottság a 853/2014. (III. 20.) számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [4] A kérelmező felülvizsgálati kérelmében sérelmezte, hogy a megküldött határozat nem teljesíti a Ve. 46. § f) pontjában foglaltakat, annak jogorvoslati záradéka nem felel meg a Ve. 46. § cb) pontja szerinti tartalmi követelményeknek. Állította továbbá, hogy a NVB nem tárta fel a tényállást, és a körülmények mérlegelését nem végezte el. A Kúria megállapította, hogy a bírósági felülvizsgálati kérelemben felhozott formai kifogás alaptalan. A Ve. 46. § cb) pontja szerint a határozat tartalmazza a jogorvoslat lehetőségéről, benyújtásának helyéről és határidejéről, valamint a jogorvoslat feltételeiről való tájékoztatást. A Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálni kért határozat jogorvoslati tájékoztatása tételesen, részletesen tartalmazza a Ve. 46. § cb) pontja szerinti elemeket. Az ügy érdemét érintő kifogás kapcsán rámutatott a Kúria arra, hogy a Ve. 10. § (1) bekezdés alapján a Ve.-ben meghatározott határidők jogvesztők, ebből eredően a mulasztás kimentésére nincs lehetőség. A Kúria ezért a Ve. 231. § (5) bekezdés a) pontja alapján az NVB határozatát helybenhagyta.
- [5] 2. Az indítványozó szerint a Kúria döntésével az ügyben alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított alapjogok sérelme következett be. A panasz a következő szabályok alaptörvény-ellenességét állítja: a Ve. 48. §-a (a határozatok közzétevése), a Ve. 124. § (2) bekezdése (ajánlóívre vonatkozó átadási kötelezettség, a bírság szabályai), a Ve. 224. § (2) bekezdése (jogorvoslati határidő). Hivatkozott a választójog [XXIII. cikk (1) bekezdés], a jogorvoslati eljárásról szóló jog [XXVIII. cikk (7) bekezdés] sérelmére, felhívta az Alaptörvény B) cikk (3) bekezdése, a T) cikk (3) bekezdése és az I. cikk szabályait. Az indítványozó kérte az Alkotmánybíróságot, hogy a panaszban „meghatározott indoklás alapján: a) a Kúria tárgybeli Határozatának, illetve b) a Ve. 48. §-ának, 124. § (2) bekezdésének illetve 224. § (2) bekezdésének Alaptörvénybe ütközését állapítsa meg és semmisítse meg (megszabva a hatályba [sic] maradó jogszabályi rendelkezés szövegét és hatályát).”
- [6] 3. A Ve. 233. § (1) bekezdése szerint az e törvény alapján, a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés közzétételétől számított három napon belül nyújtható be. A (2) bekezdés kimondja, hogy az Alkotmánybíróság az e törvény alapján, a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panaszról az Abtv. 56. §-a szerint a beérkezésétől számított három munkanapon belül, a befogadott alkotmányjogi panaszról

további három munkanapon belül dönt. A jelen ügyben az alkotmányjogi panasz az NVB határozata ellen benyújtott felülvizsgálati kérelem elbírálásáról szóló végzést, az alapul fekvő jogszabályok alkalmazását támadja.

- [7] 4. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság tartalmi feltételének nem felel meg.
- [8] Az Abtv. 56. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A (2) bekezdés kimondja, hogy a tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. A (3) bekezdés úgy szól, hogy a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [9] Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának vizsgálata során az Alkotmánybíróság a bírói döntés mellett figyelemmel volt a Kúria által alkalmazott jogszabályokra is.
- [10] 4.1. A jelen esetben az Alaptörvénynek a panaszban felhívott szabályai a Ve. 124. § (2) bekezdésében szabályozott bírság jogintézményével kapcsolatban olyan alkotmányjogi kérdést, amely a panasz befogadását eredményezhetné, nem vetnek fel.
- [11] Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében valamely bírság meghatározásakor a jogalkotó olyan szempontokat vesz figyelembe, mint pl. a jogsértés természete, a jogellenes cselekmény súlya vagy ismétlődése, a megelőzés, a szankció visszatartó hatása a jogsértéstől, vagy a jogsértés által okozott közérdeksérelem. A jogalkotót széleskörű szabadság illeti meg abban a kérdésben, hogy az egyes jogsértésekkel szemben milyen eszközökkel kíván fellépni.
- [12] 4.2. A Ve. 48. §-a (a határozatok közzlése) és a Ve. 224. § (2) bekezdése (jogorvoslati határidő) a választójog [XXIII. cikk (1) bekezdés] és a jogorvoslat-hoz való jog [XXVIII. cikk (7) bekezdés] szempontjából nem alapozzák meg a panasz befogadását.
- [13] Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatát áttekintve megállapítható, hogy a 24/1999. (VI. 30.) AB határozatban (a továbbiakban: Abh1.) a népszavazási eljárás egyes kérdéseiben, ezen belül különösen a jogorvoslatra nyitva álló határidő tekintetében fejtette ki álláspontját. Határozatában hangsúlyozta, hogy alkotmányossági szempontból alapvető különbségek ragadhatók meg a választási és a népszavazási eljárás között. Míg a választási rendszer lényegéből fakadóan szükségesek és ezáltal indokoltak is a rövid (1 és 3 napos) határidők, addig a népszavazási eljárásban ez nem minden esetben indokolható. Rámutatott továbbá: „[...] a jogalkotónak a választási eljárásban olyan ésszerű határidőket kellett megállapítania, amelyek biztosítják egyrészt a jogorvoslat-hoz való jogot, másfelől pedig azt, hogy a választás eredményének megállapítását a jogorvoslat minél kevésbé késleltesse, s ezáltal a választási eljárás szabályaiból következő egyéb határidők betartását meg ne akadályozza [...]” (ABH 1999, 237, 243.).
- [14] Az Alkotmánybíróság az Abh1.-ben arra is utalt, hogy [a] választási eljárásban tudható, így előre kiszámítható, hogy mikor kerülhetnek sorra olyan döntések, amelyekkel kapcsolatban a jogorvoslat esetlegesen felmerülhet. A választási szervek elérhetősége biztosított, folyamatosan üléseznek, illetve készenléti helyzetben vannak (ABH 1999, 237, 245.).
- [15] Kifejezetten a régi Ve. 78. § (1) bekezdésével, illetve annak egy bizonyos szövegrészevel az Alkotmánybíróság az 59/2003. (XI. 26.) AB határozatban (a továbbiakban: Abh2.) foglalkozott. Az Alkotmánybíróság abban az ügyben azt vizsgálta, hogy a Ve. 78. § (1) bekezdésének illetőleg döntés meghozatalától számított szövegrésze – tekintettel a választási eljárás jellegére – eredményezi-e az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében biztosított jogorvoslati jog, illetőleg az Alkotmány 2. § (1) bekezdése szerinti jogállamiság alapelveinek sérelmét (ABH 2003, 607.). Az új Ve. a döntésekről való tudomásszerzést biztosítja (48. §).

- [16] 4.3. A fentiekre figyelemmel nem lehet megállapítani, hogy a jelen esetben és tényállás mellett az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-a szerinti alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdést vetne fel.
- [17] Az Alkotmánybíróság ezért az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, az Abtv. 56. § (3) bekezdése alkalmazásával az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2014. március 31.

Dr. Kovács Péter s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/679/2014.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3093/2014. (IV. 1.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kvk.II.37.371/2014/2. számú végzése ellen benyújtott alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] Az indítványozó mint választási eljárásban kérelmező 2014. március 28. napján alkotmányjogi panaszt nyújtott be a Kúriánál az Alkotmánybírósághoz címezve.
- [2] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 26. (1) bekezdése, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (Ve.) 233. § (1) bekezdése alapján a Kúria Kvk.II.37.371/2014/2. számú végzése, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény 48. §-a, 124. § (2) bekezdése és a 224. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [3] A Kúria Kvk.II.37.371/2014/2. számú határozata a kérelmezőnek a Nemzeti Választási Bizottság (NVB) 2014. március 20-án kelt 854/2014. számú határozata ellen benyújtott bírósági felülvizsgálati kérelme alapján megindult nemperes eljárásban az NVB határozatát helybenhagyta.
- [4] 2. A kérelmező, mint jelölő szervezet a választási eljárásban az ajánlások gyűjtése és jelöltállítás céljából ajánlóíveket vett át. A leadásra megadott határidőig, 2014. március 3-án 16 óráig az átvett 100 db ajánlóívból 19 darabot nem adott át az illetékes választási bizottságnak, emiatt a Pest Megyei 01. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottság (OEV) a 32/2014. (03. 06.) számú határozatában 964 250 forint bírsággal sújtotta.
- [5] A határozat ellen benyújtott fellebbezést az NVB 2014. március 20-án kelt 854/2014. számú határozatával érdemi vizsgálat nélkül elutasította. Indokolása szerint a Ve. 224. § (2) bekezdése értelmében a fellebbezést és a bírósági felülvizsgálati kérelmet úgy kell benyújtani, hogy az legkésőbb a megtámadott határozat meghozata-

talától számított harmadik napon megérkezzen a megtámadott határozatot hozó választási bizottsághoz. A Ve. 10. § (3) bekezdése szerint a határidő annak utolsó napján 16 órakor jár le. A fellebbezés a nyitva álló határidőn belül, 2014. március 9-én 16-óraig nem érkezett meg, ezért az elkésett.

- [6] 3. A kérelmező felülvizsgálati kérelmében az NVB határozatának megváltoztatását és annak megállapítását kérte, hogy nem köteles bírság fizetésére. Döntésében a Kúria rámutatott arra, hogy a Ve. 231. § (1) bekezdés *b)* pontja szerint a fellebbezést és a bírósági felülvizsgálati kérelmet érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani, ha az elkésett. A Ve. 46. § *f)* pontjára figyelemmel a Kúria igazoltnak látta, hogy az NVB határozatát törvényesen hozta meg, az azzal kapcsolatos formai kifogás alaptalan. A Ve. 46. § *cb)* pontja alapján pedig arra a következtetésre jutott, hogy a vizsgált határozat jogorvoslati záradéka is megfelel a jogszabályi követelményeknek. Az ügy érdemét érintő érvelés vizsgálatát a Kúria azért mellőzte, mert az nem képezte az NVB határozatának tárgyát, a fellebbezés ugyanis érdemi vizsgálat nélkül került elutasításra. A Kúria ezért a Ve. 231. § (5) bekezdés *a)* pontja alapján az NVB határozatát helybenhagyta.
- [7] 4. Az indítványozó ezt követően fordult alkotmányjogi panaszával az Alkotmánybírósághoz.
- [8] Az indítványban kifejtett álláspontja szerint a Kúria döntésével alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított alapjogok sérelme következett be. A panasz a következő szabályok alaptörvény-ellenességét állítja: a Ve. 48. §-a , a Ve. 124. § (2) bekezdése, a Ve. 224. § (2) bekezdése. Hivatkozott a választójog [XXIII. cikk (1) bekezdés], a jogorvoslatihoz való jog [XXVIII. cikk (7) bekezdés] sérelmére, felhívta az Alaptörvény B) cikk (3) bekezdése, a T) cikk (3) bekezdése és az I. cikk szabályait. Az indítványozó kérte az Alkotmánybíróságot, hogy a panaszban „meghatározott indoklás alapján a Kúria tárgybeli határozatának, illetve a Ve. 48. §-ának, 124. § (2) bekezdésének illetve 224. § (2) bekezdésének Alaptörvénybe ütközését állapítsa meg és semmisítse meg.”
- [9] 5. A Ve. 233. § (1) bekezdése szerint az e törvény alapján, a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés közlésétől számított három napon belül nyújtható be. A (2) bekezdés kimondja, hogy az Alkotmánybíróság az e törvény alapján, a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panaszról az Abtv. 56. §-a szerint a beérkezésétől számított három munkanapon belül, a befogadott alkotmányjogi panaszról további három munkanapon belül dönt. A jelen ügyben az alkotmányjogi panasz az NVB határozata ellen benyújtott felülvizsgálati kérelem elbírálásáról szóló kúriai végzést támadta.
- [10] 6. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság formai feltételeinek nem felel meg.
- [11] Az Abtv. az alkotmányjogi panasz feltételül szabja a jogorvoslat kimerítésének kötelezettségét [Abtv. 26. § (1) bekezdés *b)* pont, 27. § *b)* pont].
- [12] A panaszos a jelen ügyben a jogorvoslatot érdemben nem merítette ki. Fellebbezését ugyanis az OEVB határozat ellen elkésetten nyújtotta be, azért azt az NVB – a Ve. 10. § (3) bekezdésére, és a Ve. 224. § (2) bekezdésére hivatkozva, a Ve. 231. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján – érdemi vizsgálat nélkül elutasította. A Kúria támadott határozata megállapította, hogy az OEVB határozata tartalmazta a tájékoztatást a jogorvoslat lehetőségéről, benyújtásának helyéről, idejéről, feltételeiről.
- [13] Az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz benyújtásának alapvető feltétele az is, hogy a támadott bírói határozatban az alaptörvény-ellenesnek vélt rendelkezést a bíróság valóban alkalmazza. Ez következik abból, hogy a törvény az alkalmazása folytán fordulatot használja [3072/2012. (VII. 26.) AB végzés]. A jelen ügyben a Kúria nem alkalmazta a Ve. 48. §-ának, 124. § (2) bekezdésének, illetve 224. § (2) bekezdésének a panaszban támadott szabályait. Így az indítvány erre vonatkozó része nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdésében írt követelménynek sem.

- [14] 7. Az Alkotmánybíróság a fentiekre figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdés, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és e) pontja alapján az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2014. március 31.

Dr. Kovács Péter s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/680/2014.

EGYÉB DOKUMENTUMOK, KÖZLEMÉNYEK

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG ELNÖKÉNEK 1/2014. (III. 31.) ELNÖKI UTASÍTÁSA

egyesbírók kijelöléséről

Az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 11. §-a alapján, a 2014. április 1-jétől 2014. június 30-ig terjedő időtartamra, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 55. § (5) bekezdésben meghatározott eljárásban eljáró egyesbíróként – saját kérésükre, ismételten – *Dr. Kiss László* alkotmánybíró és *Dr. Szalay Péter* alkotmánybíró jelölöm ki.

Budapest, 2014. március 31.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Alkotmánybírósági ügyszám: XXV/692/2014.

Az Alkotmánybíróság Határozatait az Alkotmánybíróság hivatalos lapja, mely elektronikus formában, időszakosan jelenik meg. A kiadvány az Alkotmánybíróság döntéseinek gondozott, szükség esetén anonimizált változatú szövegét tartalmazza. Az Alkotmánybíróság Határozatainak egyes számai bárki számára, személyazonosítás nélkül, korlátozástól mentesen, díjmentesen hozzáférhetőek az Alkotmánybíróság honlapján: www.alkotmanybirosag.hu

A szerkesztésért felel: dr. Bitskey Botond, az Alkotmánybíróság főtítkára
layout: www.estercom.hu

Kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó, Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., www.mhk.hu
Felelős kiadó: Majláth Zsolt László ügyvezető
HU ISSN 2062-9273